SVOBODA · СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 165. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 29, 1991 · CENTS 25 ЦЕНТІВ · ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го СЕРПНЯ 1991 · Ч. 165. РІК XCVIII.

26-го серпня 1991 року

ЗВЕРНЕННЯ

ДО РІДНИХ БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ

В імені Українського Народного Союзу та його 70-тисячного членства сердечно вітаємо Вас з великим успіхом на шляху до осягнення повної незалежности України.

Акт проголошення незалежности України та створення самостійної української держави — Україні приніс нам велику радість і наповнив нас гордістю за Ваше наполегливе прямування до великої мети — відновлення української держави, що її від нас стільки років пограбували: за часів княжої доби, за часів козаччини — гетьманів Хмельницького і Мазепи та трагічної доби соборної Української Народньої Республіки 1918 та 1919 років.

Бажаємо Вам багато сил і витривалости у дальших змаганнях закріпити за народом України проголошений 16-го липня 1990 року державний суверенітет України і проголошену 24-го серпня цього року незалежність і самостійність України. Ми впевнені в тому, що в референдумі 1-го грудня ц. р. всі Ви солідарно голосуватимете за незалежність України.

Закликаємо Вас усіх стати солідарно до праці над завершенням розпочатого великого діла. Рівночасно просимо Вас, Рідні Брати і Сестри, прийняти від нас запевнення нашої повної підтримки у Ваших справедливих змаганнях до волі і незалежности у відновленні демократичної держави України.

Нехай Всевишній Господь благословить Вас усіх та обдарує витривалістю і державною мудрістю та солідарністю в змаганнях за відбудову дорогої нам усім Батьківщини України.

Уляна М. Дячук,
головний предсідник

Володимир Сохан,
головний секретар

КЕРІВНИК, ПРАЦІВНИКИ І ГОСТІ СОЮЗІВКИ ЗАКЛИКАЮТЬ ПРЕЗИДЕНТА ВИЗНАТИ АКТ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Союзівка. — Євген Іванців, головний радний і керівник Інформаційного Бюра УНСоюзу у Вашінгтоні повідомив редакцію „Свободи", що в понеділок, 26-го серпня управитель, працівники і гості-вакаційники Союзівки підписали і вислали на адресу президента З'єднаних Стейтів Америки Джорджа Буша короткого листа, якого підписали понад 140 осіб.

В листі згадується в першу чергу про позачергову сесію Верховної Ради України, на якій був прийнятий Акт самостійности і незалежности і звертають увагу Президента, що 52-мільйоновий український народ і всі його мешканці потребують тепер моральної та політичної допомоги вільного світу, яку Америка також отримала в боротьбі за свою свободу. Автори листа пригадують Президентові, що він особисто в 1974 і знову ж в 1982 роках на Конвенціях Українського Народного Союзу підтримував незалежницькі аспірації України на незалежність. „Ми закликаємо Вас, пане Президенте, публічно підтвердити цю поставу, визнати Україну незалежною державою і нав'язати з її урядом дипломатичні зв'язки", — говориться у кінцевих рядках листа до Дж. Буша.

Головний Уряд УНС і редакція „Свободи" закликають своє членство й читачів покористуватися текстом цього листа (надрукованого англійською мовою нижче) і висилати масово подібні листи на адресу Президента ЗСА до Білого Дому.

August 26, 1991

The Honorable George H. W. Bush
The President of the United States
The White House
Washington, D.C. 20500

Dear Mr. President:

With the August 24, 1991 adoption by the Ukrainian Parliament of a resolution proclaiming the independence of Ukraine ,the historic aspiration of the Ukrainian people for freedom were realized. The fifty-two million people of Ukraine need the moral and political support of the free world to guarantee that independence much like the support the United States received in our struggle for independence.

In 1974 and again in 1982 at convention of the Ukrainian National Association you endorsed Ukrainian independence. We urge you to publicly reaffirm that commitment by immediately establishing full diplomatic relations with the government of Ukraine.

ҐОРБАЧОВ ГРОЗИТЬ РЕЗИГНАЦІЄЮ; ДОМАГАЄТЬСЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ СОЮЗУ

Москва. — Міхаїл Ґорбачов, стараючись затримати якнайдовше давній стан СССР загрозив у вівторок, 27-го серпня, що зрезигнує зі свого посту президента СССР, якщо республіки СССР, які тепер проголосили незалежність, не затримають якінебудь форми союзу і економічної співпраці з центром. Він повідомив, що досі дві республіки запевнили його про приступлення до Союзу, а саме Росія і Казахстан. Президент Киргизії заявив також можливість залишитися в певному союзі і економічній співпраці, але тоді коли буде знати як такий союз буде виглядати на практиці. Але навіть коли він це подав до загального відома ще одна республіка проголосила свою незалежність, а це Молдавія.

М. Ґорбачов, промовляючи перед членами Верховної Ради в Москві виглядав немов у нього пробудився давній політичний темперамент, коли він закликав членів ВР СССР спільно співпрацювати для затримання попереднього стану, щоб тим врятувати від цілковитого хаосу СССР і загрозив, що в інакшому випадку він піднесе питання своєї резигнації із поста президента. Підносячи голос для підкреслення поваги ситуацій, він ствердив, що коли не буде підписаний новий договір поміж усіма республіками, які проголосили свою незалежність — СССР стоїть перед загрозою розпаду з важкими наслідками для себе і сусідів. Тут він вжив давню тактику комуно-московського режиму, часто повторювану на Заході, — кажуть спостерігачі.

М. Горбачов повідомив, що, так Б. Єльцин як президент Казахстану Н. Назарбаєв і республіки Киргизької А. Акаєв заявили йому, що будуть продовжувати переговори.

Тим часом повідомлено, що окрема делеґація СССР виїжджає в Україну, щоб там переговорювати із президентом Леонідом Кравчуком та членами Верховної Ради, щодо затримання України в економічній співпраці та у союзі з СССР.

ІНТЕРВ'Ю ДАНЕ СВЯТІШИМ ПАТРІЯРХОМ МСТИСЛАВОМ РАДІОВИСИЛЬНІ „ГОЛОС АМЕРИКИ" 26 СЕРПНЯ 1991

Питання: Ваша Святосте, яка Ваша реакція на проголошення Верховною Радою в Києві АКТУ ПРО НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ?

Відповідь: Для мене — це логічне і радісне завершення перейденого вже шляху до повної незалежности України. На перейденому вже відтинку було чимало перешкод, гострого каміння і колючої тернини. Та, незважаючи на це, український народ і українські громадяни інших національностей відповіли на всі труднощі творчим спокоєм та пошаною духовних і національних цінностей людини.

Мою віру в щасливе завершення походу до повної української незалежности будую на дворічному спілкуванні з населенням майже всіх областей України. Цю мою віру змінило майже безперебійне слідкування за перебігом парламентарних сесій Верховної Ради. Нарешті — думаю, що найтяжчі етапи вже перейдено. Україна стала вже об'єктом поважної міжнародньої уваги. І на це вже є докази, як, наприклад, рішення президента ЗСА Джорджа Буша пізнати Україну зблизька.

Мстислав — Святіший Патріярх УАПЦ Київський і всієї України

Питання: Ваша Святосте, якою за обставин державної незалежности була б роля Церкви?

Відповідь: Як відомо, роля Церкви Христової в державі може бути різна, залежно і від того, в чиїх руках перебуває фізична влада. В історії України Церква була віками джерелом духовних вартостей і державної могутности. Сусіди, прагнучи поневолити Україну і заволодіти її скарбами, в першу чергу старалися силою підкорити наш народ, передусім шляхом руйнування його Церкви. Двадцяте століття — це доба найбільш жорстокого знущання над українським народом, над його душею, над його Церквою. Та, Божий Промисел, що немічне лікує, а недостаєче доповнює, дає тепер нашому народові нагоду відбудувати мури знищених храмів Божих та об'єднатись у рідній Церкві Українській і Православній та Автокефальній, себто вповні суверенній.

Обранцям українського народу, які будуть здійснювати в житті державну незалежність народу, бажаю сил і мудрости. Всіх улюблених у Христі братів і сестер в Україні сущих і по всьому світі розсіяних, кличу в цю вирішальну для всього людства добу, до християнської солідарности, до взаємної любови та офірної співдії!

Душею й серцем відданий Вам у Христі,

МСТИСЛАВ,
Патріярх Київський і всієї України

Ен-Бі-Сі буде надавати репортажі з Києва

Джерзі Сіті, Н. Дж. Як повідомляє Інформаційне Бюро Українського Народного Союзу у Вашінгтоні, адвокат Іван Гевко переслав вістку з Москви, що тамошнє агенство Ен-Бі-Сі, починаючи із днем 28-го серпня, буде надавати з Києва впродовж цілого тижня репортажі про Україну. Ці короткі знимки з поясненням будуть частиною щоденних вечірніх новинок цієї популярної в ЗСА телевізійної станції. До Києва вже виїхала відповідна технічна та редакційна частина відділу Ен-Бі-Сі.

У Китаї обговорюють події в Совєтському Союзі

Ню Йорк. — Газета „Ню Йорк Таймс" надрукувала у понеділок, 26-го серпня кореспонденцію з Пекіну про реакцію комуністичного Китаю на події у Совєтському Союзі. Ці події, вважає кореспондент газети Шерил Ву Дан, яка розмовляла як з офіційними представниками, так і з простим народом, можуть привести до того, що китайсько-совєтські відносини швидко охолонуть.

Про совєтські події досить скупо повідомляють центральні китайські газети і телевізія. Партійний апарат знає про них із закритих матеріялів, які не підлягають розповсюдженню. Прості китайці слухають передачі „Голосу Америки", Бі-Бі-Сі та інших західних радіостанцій.

Судячи з усього, події в СССР змусять китайський уряд ще більше посилити комуністичну пропаганду в армії. Про це майже недвозначно заявив заступник голови Китайської Народної Республіки Вон Чжен, слова якого наводила в неділю пекінська телевізія. Вон Чжен багато уваги приділив „історичній ролі Народної армії" і заслугам армії у „придушенні контрреволюційного путчу" (маються на увазі події червня 1989 року). Вон Чжен та інші китайські керівники були дещо здивовані, що совєтська армія не стріляла в народ. Це, з точки зору комуністів, сумний факт.

„Вони, звичайно, посилять пропагандивну роботу", — сказала про китайських керівників 30-річна жінка, яка не захотіла назвати своє прізвище.

У суботу головна китайська газета „Женьмінь жібао" надрукувала серію матеріялів, явно написаних під впливом подій в СССР, хоч і без всякого нагадування про ці події. Одна стаття закликає „уважно ставитися до старих працівників". В ній Китай протиставляється Совєтському Союзові, де нині „старих працівників" відправляють на пенсію, а багатьох „старих партійців" чекає суд і, можливо, в'язниця. Інша стаття прославляє „досягнення рядового комуніста", де Китай знову протиставляється СССР, — совєтські рядові комуністи втікають з партії вслід за „досвідченими працівниками".

Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" пише, що багато місцевих чиновників вказують на помилки московських путчистів. Один прямо сказав: „Коли ви здійснюєте переворот, то найменше повинні думати про законність своїх дій. Спочатку ви захоплюєте владу, потім переконуєтеся, що влада міцна, а вже після цього пояснюєте свою позицію".

В Україні один за одним демонтуються пам'ятники Ленінові

Тернопільщина (УНІАР) — Тут в суботу, 24-го серпня, у Копичинцях Гусятинського району демонтовано пам'ятник Ленінові. Наступного дня, 25-го серпня пам'ятник большевицькому вождю демонтовано у Підволочиськах і в Борщеві, де на мітинг зібралося близько 20,000 людей, на вимогу яких Районна і Міська Ради ухвалили постанову демонтувати пам'ятник Ленінові що й було зроблено в той самий день.

Виконком Київської Міської Ради 26-го серпня ухвалив рішення про демонтаж пам'ятника Ленінові на майдані Незалежности до 1-го вересня. Такий тривалий термін визначено тому, що пам'ятник є складною інженерною структурою і демонтувати його можна тільки частинами.

У Чернівцях демонтування памятника відбулося 27-го серпня. Демонтовано пам'ятник Ленінові у Чорткові Тернопільської області 26-го серпня. Демонтуються в різних містах України також пам'ятники Дзержинському.

33-ІЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА

Лігайтон, Па.— Головна Управа Українського Золотого Хреста повідомляє, що 33-ій з'їзд УЗХ, який цього року нараховує 60 років існування, проходитиме від 31-го серпня до 2-го вересня на оселі імені Олега Ольжича у Лігайтоні. У програмі: в неділю, 1-го вересня о год. 1-ій по полудні — ювілейний обід, виступ гостей з України, м. ін. письменниці Галини Могильницької. У мистецькій програмі виступить ансамбль „Казка". У справі приміщення слід звертатися до адміністрації оселі (215) 377-4621.

Очевидець перевороту в Москві розповідає

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції „Свободи" заходить в четвер, 22-го серпня, молода людина, що саме приїхала з Москви, ми розуміється, хочемо з перших уст почути про його переживання у дні перевороту.

Тарас Козак

Тарас Козак приїхав до Москви у неділю вечером, 18-го серпня, і, маючи там друга ще з військової служби, став відразу співучасником історичних подій, а радше їх глядачем.

Він розповідає як на очах повставали барикади на вулицях, як копали на борзі ями, глибини шість метрів, щоб перешкодити приїздові танків і як сотні прихильників Бориса Єльцина стянули довкруги будинку Верховної Ради, де він перебував.

Т. Козак вважає, що як на кількість населення Москви, тих, які вийшли на вулиці міста, щоб боронити Б. Єльцина було звичайно мало, бо лише біля 20,000. Він мешканець Стрия, згадує демонстрації у рідному місті та вважає, що вони були куди більш чисельні у пропорційному відношенні до населення. Але коли ставимо йому питання хто були ці, які вийшли в Москві на демонстрації, то він признає, що були це у першу чергу молоді люди, коли у Західній Україні найбільше активними у протестах є старші.

Але коли йдеться про настрої Москви у понеділок та вівторок, то Т. Козак окреслює їх як сильно напружені, хоча крамниці, незважаючи на непевність ситуації, були відкриті, а в заводах було різно, залежно від симпатій працівників. Були між ними також прихильники путчу, які раділи з того, що владу перебрали „старі" комуністи.

Телевізія, як і радіо, були спершу зовсім в руках тих, які бажали перебрати владу і тому прихильники Б. Єльцина, члени Верховної Ради, передавали свої інформації усно на вулицях, або біля будинку Верховної Ради і також у формі летючок, одну з яких він приніс зі собою.

У вівторок ситуація, як розповідає Т. Козак, змінилася помітно на користь Б. Єльцина, коли Рязанський полк Тульської дивізії, приїхавши до Москви, станув в його обороні: коли танки з дулами зверненими проти інших військових частин оточили будинок Верховної Ради, всі зрозуміли, що тут вже не до діла з населенням і барикадами, а з військом, яке готове боронити президента Російської республіки та його співробітників. Танки, на яких маяли російські прапори, люди вітали з великою радістю, кидали їм квіти та харчі.

Гість, що пережив ці хвилюючі моменти, розповідає також як біля будинку Верховної Ради бачив молодих людей з синьо-жовтими прапорами та розмовляв з ними, радій, що українці беруть участь у протесті проти комуністичної затії.

Вже в літаку Аерофлоту у середу, 21-го серпня, в дорозі до Ню Йорку, куди приїхав відвідати родину, він, як і інші пасажири в американському радіо почули про провал путчу та міг думати про те, що звичайний припадок дозволив йому бути свідком історичних хвилин у Москві.

ПРЕЗИДІЯ СКВУ ВИСЛАЛА ТЕЛЕГРАМУ ДО ДЖ. БУША

Торонто. — В неділю, 25-го серпня, Президія ВР СКВУ, в особах президента Юрія Шимка і генерального секретаря Василя Вериги, вислала телеграму до президента ЗСА Джорджа Буша, до його літнього приміщення в Кеннебанкпорті, з домаганням, щоб Уряд ЗСА визнав незалежність України проголошену Верховною Радою в дні 24-го серпня. Президія СКВУ інформує Дж. Буша, що СКВУ репрезентує понад 4 мільйони українців розкинених у 17-ох країнах поза границями України, а в тому понад один мільйон українців, що живуть в ЗСА.

Президія СКВУ подає у телеграмі, що має інформації, що президент Боріс Єльцин вкоротці визнає самостійність України, так як це він зробив із балтійськими державами.

Визнання самостійности України Урядом ЗСА це буде тільки продовження політики, якою керуються тепер Об'єднані Нації і резолюцію про поневолені нації, яку схвалив Конгрес і якої дотримувались досі усі президенти ЗСА включно із Джорджем Бушом.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО ЗІ ЗВІТОМ, що його підготувала одна з найбільших феміністичних організацій ЗСА „Фемініст меджоріті фундейшен", коло трьох відсотків жінок займають високі пости в керівництві 500 головних компаній у ЗСА. Для феміністок це означає, що мужчини і далі визначають політику у більшості американських компаній і сприяють просуванню на керівні пости своїх однокурсників з коледжів і університетів, а жінок навіть не розглядають як кандидатов на місця президентів і директорів фірм. „Щоб зрівнятися з мужчинами щодо представництва на вершині піраміди влади у великих американських компаніях, — вважає колишня президентка Організації американських жінок Елеонора Смил, — нам треба 450 років, якщо висування жінок на керівні посади буде йти нинішніми темпами". В адміністраціях компаній ЗСА жінки займають переважно пости керівників середньої ланки — коло 40 відсотків.

16 СЕНАТОРІВ (11 ДЕМОКРАТІВ і п'ять республіканців) звернулися до президента Джорджа Буша з листом, в якому, зокрема, сказано: „Для З'єднаних Стейтів настав час встановити повні офіційні дипломатичні відносини з прибалтійськими державами. Всі три республіки оголосили про свою незалежність і звернулися до світу за визнанням. Вони заслуговують визнання і ЗСА повинні бути на чолі тих, хто визнає суверенність прибалтійських держав". Серед 16 сенаторів, які підписали лист, — демократ Томас Гаркін з Айови, який має намір висунути свою кандидатуру на президента і який, як вважають політичні коментатори, напевне використає повільність Буша щодо визнання незалежности Литви, Латвії і Естонії.

ПІСЛЯ ДВАДЦЯТИ РОКІВ в ЗСА знову збільшилася сильно небезпека затруєння риб оливом, що находиться у водах, особливо в озерах. Зріст ртуті прийшов через дощові води, в яких є забрудження із фабрик вугілля та палення сміття, як також інших відпадків. Кількість ртуті так побільшилася, що у 20 стейтах, в тому у стейті Ню Йорк і Коннектикат, остерігають населення не їсти риби, яку ловлять у місцевих озерах та ріках.

ЗАКІНЧЕННЯ СЕЗОНУ НА СОЮЗІВЦІ: БАРВИСТА ПАЛІТРА МИСТЕЦЬКИХ ПРОГРАМ

Союзівка (Г. Колесса). — В рамках мистецьких програм вікенду перед Днем Праці на Союзівці відбуватимуться різноманітні цікаві імпрези.

Як уже повідомлялося, програму закінчення сезону відкриє в п'ятницю, 30-го серпня о 8:30 год. вечора концерт клясичної камерної музики у виконанні тріо в складі: Галини Колесси (віоля), Аделіни Кривошеїної (фортепіяно) та Володимира Пантелеєва (віолончеля). В програмі — твори світових клясиків та визначних українських композиторів.

У суботу, 31-го серпня, перед гостями оселі виступатиме рок-група „Гроно" з Києва. Ця група за короткий час концертового турне по ЗСА зуміла заслужити популярність серед широкого кола українських слухачів. Це пояснюється оригінальністю композицій і аранжувань, актуальністю тем, майстерністю та артистичністю виконання. Початок концерту „Гроно" о год. 8:30 вечора. Група виступатиме також в денному концерті у неділю, 1-го вересня на терасі „Веселки". Початок о год. 2:15 по полудні.

Керівник групи „Гроно" та його соліст Тарас Петриненко

Солістка групи Тетяна Горобець

Керівник програм та ведуча мистецьких програм Союзівки Аня Дидик-Петренко

Та на цьому не закінчиться недільна мистецька програма, бо гостей очікує нагода увечорі, о 8:30, побувати ще на одному цікавому концерті. Слухачі стануть свідками виступів кількох виконавців: актора-гумориста з Києва Богдана Бенюка, соліста Львівського оперного театру Романа Цимбали, а також послухати співу Олі Ходоби-Фриз, конферансьє Союзівки цього сезону, яка виступить при акомпаніяменті Андрія Стасіва.

Богдан Бенюк — Заслужений Артист України та

(Закінчення на стор. 7-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загин комунізму в СССР

Дата 24-го серпня 1991 року буде поставлена в історії Сходу Европи й у всесвітній історії поруч з датою 1-го жовтня 1917 року: народження і смерти комунізму в евразійській імперії. ,,Несподіванка є реальним чинником у політиці", — каже один з неписаних законів історії. У минулому тижні були дві несподіванки: державний переворот сталіністів у Москві та його провал після безславного триденного панування, в якому згинули ні в чому невинні молоді мужчини. Міхаїл Ґорбачов вернувшись з Криму до Москви опинився в ситуації, якої теж не сподівався.

Одна з найбільш талановитих американських журналісток, інформаторка й коментаторка телевізійної станції Ей-Бі-Сі Діяна Соєр, яка під час і після перевороту перебувала у Москві, запитала Ґорбачова телефонічно: ,,Як ви віддячитеся Єльцинові, що він урятував життя вам і вашій родині?" Ґорбачов не відповів, тільки повісив слухавку. Але він не міг змінити факту, що насправді влада перейшла в руки Єльцина, який використав її для проголошення декретом заборони Комуністичної партії на терені його Російської Федерації та закриття шістьох партійних часописів включно з центральним партійним органом ,,Правдою". Ґорбачов ще боронив існування Компартії, бо, мовляв, демократія дозволяє на всі партії включно з Комуністичною. Прикривати демократією комунізм, який поборює демократія — це сущий абсурд. Коли ж Ґорбачову показали протоколи його уряду і докази на участь Компартії у Москві у державному перевороті — він, зрікся посту генерального секретаря Компартії. Він стільки разів переводив ,,сальто мортале", що ця остання циркова штука не повинна здивувати.

Колишній президент Ричард Ніксон, після довгої розмови з Ґорбачовим заявив, що це людина здібна, дуже зручна, здатна пристосуватися до кожної зміненої ситуації і тому ,,переживе усі кризи". Ніксон сказав правду, але Ґорбачов тільки фізично пережив цю останню кризу, — політично він програв. Один американський коментатор правильно порівняв теперішню ситуацію в СССР з державно-політичною системою в Англії. Коли, мовляв, Буш їде до Лондону, щоб нарадитися у якійсь справі що стосується НАТО, то він їде до Бюкінґгемського палацу, де живе королева Єлисавета II, тільки до помешкання, в якому урядує англійський прем'єр, який є рішальним чинником. Ґорбачов зберіг титул президента, перестав бути давнім диктатором і не має на кому опертися і його ера, в якій зробив багато добра, але й загирив свою популярність тактикою зикзаків, мабуть — закінчить свою політичну кар'єру, коли прийдуть вибори в СССР.

Колишній міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе заявив, що він уже рік тому радив Ґорбачову зректися нереального секретаріяту Компартії, — тоді був би врятував свій престиж, тепер запізно. А втім Ґорбачов не перший лідер у всесвітній історії, який програв в наслідок власних помилок.

Упадок комунізму в Евразії — це велика історична подія. Одна з найкращих, найсвітліших подій. Як тому 73 роки вибух жовтневої революції так і загин большевизму мусить відбитися голосним відгуком по всьому світі. Сотні мільйонів невинних людей згинуло у тому страхітливому експерименті. Чули ми, що кілька осіб втекли літаком з Москви до Кіргизії, три поповнили самовбійство. Яке відношення цих нечисленних винуватців останнього путчу, включно з тими, яких судитимуть, загинулих, як ,,ворогів народу". Невідомо ще, що станеться з архівами Компартії СССР та архівами КҐБ, яке ще залишається, але без підтримки Компартії. Чи і коли будуть виявлені страхітливі тайни тих архівів.

Майбутній біограф Міхаїла Ґорбачова матиме важке завдання схарактеризувати цю безумовно цікаву й небуденну людину. У минулому тижні, після свого повороту до Москви, він був ніби ,,той сам". Після першого зрозумілого потрясення зрадою своїх приятелів і найближчих співробітників, став наче давнім Ґорбачовим. Але все довкола нього змінилося. І ще не закінчився процес тамошніх історичних змін.

Людмила Білецька

РОЗЛУЧЕННЯ НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ

24 серпня Україна проголосила себе незалежною державою. Відтепер на її території будуть діяти лише Конституція та закони республіки. Надзвичайна сесія ВР України прийняла рішення провести 1-го грудня цього року республіканський референдум, який повинен затвердити акт проголошення незалежности.

Проте закон про денонсування в односторонньому порядку Договору 1922 року про створення Союзу Совєтських Соціялістичних республік покищо не прийнятий. Підготовлений проєкт цього закону на голосування не було поставлено.

В муках народжувалася постанова про департизацію. З КДБ, МВС та Прокуратурою депутати розібралися відносно швидко — співробітникам цих органів, котрі не вийшли з партії протягом 10 днів, доведеться лишити свою роботу.

Складніше було з департизацією заводів, фабрик та інших державних установ: за припинення діяльности партійних організацій сесія проголосувала тричі. І лише після того, коли депутат Іван Бойко повідомив про рішення 20-ох своїх колеґ — комуністів вийти з партії, сесія проголосувала за дані рішення. Однак з поправкою: трудові колективи повинні самі вирішувати — лишати парт коми на своїх підприємствах, чи ліквідувати.

Доки українські парляментарії півдня до хрипоти сперечались — бути чи не бути парткомам на заводах, Михаїл Ґорбачов оголосив про саморозпуск Центрального Комітету КПСС.

У Києві цього ще не знали і лідер парляментської більшости Олександер Мороз повідомив про свій намір створити українську комуністичну партію у тому випадку, якщо цього не зробить пленум ЦК КПУ.

Прийняти рішення опечатати приміщення КҐБ, МВС та архіви Кабінету міністрів України, щоб не допустити знищення документів, які свідчать про причетність цих організацій до військово-партійного заколоту, депутатам не вдалося — більшість з них проголосувала проти. Але наступного дня все майно КПУ та українського комсомолу перейшло на балянс Верховної Ради — так постановила Президія.

Тим часом народ, що захмілів, схоже, не лише від перемоги, прийняв рішення самостійно: група добровільців, яка взяла на себе функції наглядачів партійних портфелів, обшукувала кожного, хто виходив з ЦК КПУ...

А у Верховній Раді чергові оплески: прийняті рішення про перехід у власність України союзних підприємств, розташованих на її території, про створення власних Збройних Сил та надання голові Верховної Ради додаткових повноважень.

...Увесь день на площі біля Верховної Ради стояли люди. Вони принесли сюди величезне жовто-блакитне полотнище і хотіли підняти його над Верховною Радою. Та український парлямент, на жаль, виявився не настільки рішучим, ніж російський.

Та все ж, хоча і не на куполі, а в залі засідань Верховної Ради, жовто-блакитний прапор у той вечір з'явився. Вячеслав Чорновіл запропонував внести не просто національний прапор, а саме той, котрий був у дні путчу біля Верховної Ради Росії, захищаючи її. Леонід Кравчук, погодившись, що він завоював це право, встановив знамено у Президії. Депутати, гості та журналісти піднялися, вітаючи, комуністи демонстративно залишили залю...

Додаток. Як повідомила Христина Лапичак з Пресового Бюра УНС в Києві, Президія Верховної Ради України 26-го серпня прийняла Постанову про припинення діяльности Комуністичної партії України на території України до розслідування її причетности до державного перевороту 19-21-го серпня 1991 року.

,,Батьки і діти"

Наша педагогічна література в діяспорі не може похвалитися надміром праць на виховні теми. Тому й радіти треба, що в цій посусі на такі твори, на книгарських полицях появилося друге видання праці ,,Батьки і діти", автором якої є відома пластова виховниця, учителька шкіл українознавства і заслужена громадська діячка Канади мґр А. Горохович. На зміст цієї цінної книжки склались такі розділи: ,,Батьки і діти", ,,Виховання і щастя людини", ,,Українська виховна система і роля батьків у ній", ,,Національне виховання й оособовість", ,,Молодіжні організації в українській виховній системі", ,,Виховні вартості традицій", ,,Асиміляція в побуті", ,,Культура товариського життя", ,,Батьки, діти й рідна мова".

Все те проблеми, на які не раз приходиться батькам дати відповідь. Авторка не теоретизує, не накидується батькам, але дискутує з батьками про їхні щоденні турботи з своїми паростками. Підкреслює потребу духового зв'язку батьків з дітьми, без чого приходить до відчуження дітей від батьків, від сім'ї, від народу. Цей духовий зв'язок дітей з батьками, зрозуміння одних з одними — передумови вироблення характеру, стійкости поступовання, дисципліни, патріотизму — прикмет, що сьогодні не під смак ліберально наставленим педагогам.

Канву своїх міркувань спирає авторка на Українській Виховній Системі, яку схвалив Перший Світовий Конґрес Вільних Українців, як напрямну виховної діяльности для українців у вільному світі. Схвалена тому 25 літ УВСистема оправдала заходи їх ініціяторів, увага яких була спрямована на потреби України. Сьогоднішні події наявно виявляють що система сповняє свою ролю.

Цікаві оповідання з життя дітей, їхніх різних ,,турбот" чи контактів з небаченою досі Україною — доповнюють цілість цієї цінної книжки.

Єлена Коваль, членка Союзу Українок, з Канади щедрим даром (понад 12. 50 дол) дозволила СКВОР покрити кошти видання книжки і дала змогу половину накладу переслати в Україну.

Мали б ми більше таких меценатів — мали б більше подібних праць. На жаль, таких фундаторів обмаль. Тим більше нашу увагу повинна привернути така праця як ,,Батьки і діти".

Едвард Жарський

Ярослав Ісаєвич

НА СВІТАНКУ НОВОЇ ДОБИ

Теперішні дні, радісні для всіх українців та їхніх приятелів у світі, мають особливе значення для читачів, прихильників і працівників газети, яка обрала собі назву ,,Свобода". Протягом своєї історії газета ставила своїм завданням гуртуватися до праці й боротьби за свободу, яка найчастіше видавалася віддаленим ідеалом. І ось на наших очах свобода перетворюється з мрії в реальний чинник нашого життя. Праця для України в умовах свободи вимагатиме ще більшої посвяти і згуртованости, ніж боротьба за свободу, але з цього можемо тільки тішитися.

Заповідається нова доба історії України — доба її вільного розвитку як самостійного члена світової спільноти. Це відкриває небачені раніше можливості, але й одночасно покладає на всіх і кожного нову відповідальність. Невільник не мусів нічого вирішувати, бо за нього думав господар, незалежно чи це був явний тиран чи удаваний приятель. Вільна людина сама має бути ковалем своєї долі! Вільна нація має виборювати для себе майбутнє!

Ще так недавно ми святкували Тисячоліття Хрищення, яке було одночасно тисячоліттям нашої держави і нашого історичного існування. Вже протягом ювілейного року розгорталися події, все значення яких тоді важко було оцінити: вперше після довгої перерви не тільки діяспора і не тільки окремі герої в краю, але й народ як цілість почав усвідомлювати відповідальність за власне визволення. Уже тоді, в дні святкування Тисячоліття, було закладено фундамент змін, які прийшли в наступні роки і стали передумовою сьогоднішнього загальнонаціонального зриву до свободи.

Пригадаймо, чого найбільше боявся Шевченко:

Та неоднаково мені,
як Україну злії люди
присплять, лукаві, і в огні
її, окраденую збудять...
Ох, не однаково мені!

Слова ці виявилися пророчими. Сили зла робили все, щоб приспати нас, викорчувати історичну пам'ять, позбавити народ розуміння свого обов'язку перед Богом та історією. Не будемо обманювати себе: українці як народ прокинулися в останню хвилину, ще трохи і було б запізно. Але таки прокинулися і не окраденими, а усвідомленими цього великого історичного обов'язку. В тому, що так сталося, величезна заслуга людей, які навіть в часи найбільшої безнадії працювали для найвищої мети, що її вороги оголошували неможливою. Це ті, які в Україні жертвували своїм життям для сповнення національного обов'язку і ті, які не зневірилися у своїй щоденній роботі. Це й ті, які тут, на Американському континенті, спрямовували свої зусилля, щоб не згасло українське слово і не в'янула наша культура.

Коли задуматися, що тепер найважливіше для всіх українців, то кожен, напевне, погодиться: головне це власне почуття обов'язку. Щоб наш патріотизм був не солом'яним вогнем, а рішучістю і до самопосвяти у вирішальні хвилини і до повсякденної праці. Маємо самостійно вирішувати рішення, сміливі, творчі і в той же час розважні. Маємо гуртуватися для наполегливої впертої праці, щоб надробити втрати і занедбання в економіці, освіті, у відбудові громадської, родинної і особистої моральности.

Сьогодні у нас свято. З його нагоди маємо право дозволити собі на високі слова, які відбивають нашу надію і нашу впевненість, загальну згоду і відданість своїй нації, її демократичним і волелюбним ідеалам.

Але зле би сталося, якщо б і в будні дні ми продовжували віддавати свою енерґію переважно проголошуванню загальників. З дня на день високі думки і високі слова мають бути швидше у серці. Вони мають не зміняти діла, а загрівати до вирішування наших щоденних обов'язків і завдань. Чим більше буде у нас діловости, працьовитости, взаємного довір'я і взаємодопомоги, тим більшою буде надія, що до річниці сьогоднішнього дня прийдемо з реальними успіхами на шляху будівництва України.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОПОВНЕННЯ ДО СТАТТІ

У щоденнику ,,Свобода" ч. 154, з датою 14-го серпня 1991 року була поміщена знаменита біографічна стаття Володимира Жили п. з. ,,Усі свої творчі сили віддав народові", присвячена пам'яті вченого педагога Василя Лева. Я бажаю пригадати, що проф. Лев був теж головою Редакційної Колеґії збірника ,,Пропам'ятна Книга Гімназії Сестер Василіянок у Львові, яка появилася під фірмою НТШ в 1980 р., та ,,Додатку" до неї з 1984 р. Членами ред. колеґії, очоленої проф. Левом, були: Анна Кобринська, Дора Рак, Стефанія Бернадин, Лідія Дяченко, Ольга Дзядів.

Ця цінна ,,Книга" є важною позицією в редакційно-науковій спадщині проф. Лева.

Зиновія Мосійчук
Боффало, Н.Й.

О. К.

КОРОТИЧ ВІДПЕКУЄТЬСЯ ВІД ҐОРБАЧОВА

Уже в понеділок, 26-го серпня ц. р. на сторінці ,,Ню Йорк Таймсу" призначеній для авторських статтей появився доволі довгий коментар Віталія Коротича, відомого в останніх роках редактора популярного російськомовного журналу ,,Огоньок", де він подає свої міркування на тему останніх подій, а особливо гостро критикує потягнення Міхаїла Ґорбачова.

Стверджуючи як сильно страх віддзеркалювався на обличчях організаторів путчу першого дня, В. Коротич пригадує собі, що цей страх був у членів Комуністичної партії і провідників СССР від часів перебудови.

В. Коротич гостро критикує у статті також поведінку М. Ґорбачова, який був оточений тими людьми, що були активними в перевороті і тому оця теорія, що він стояв за путчом, як єдиним порятунком для дальшої своєї популярности — видається дійсною. Автор статті перелічує ряд переживань, коли це саме його, як признаного ,,ліберала" переслідували, кликали до КҐБ, як його приватно ла-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Микола Щербак

Кінець літа

Вже серпень у полях серпанками димить,
Уже готується в дорогу літо,
І зріє далечінь, і глибшає блакить —
О, скільки днів під сонцем пережито!

Були і піт, і кров, і грому перелив,
І гук доріг, і рейди, і стожари!..
Ще в плавнях на Дніпрі гарячий подих злив!
З Карпат — вітри! Над Черемошем — хмари!..

Життя бринить, як спів, життя, як щасна мить
І радістю, і смутками налите...
Вже серпень у полях багаттями димить,
Готується в дорогу літо...

(Із збірки поезій, ,,Чебрець", Кліфтон, 1991)

О Кононенко

ЛЕНІНГРАДСЬКЕ УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

III.

У самому музеї виступали солісти колишнього Маріїнського оперного театру, чарівна солістка львівської опери Марійка Галій-Моравська, хор Ленінградської духовної академії, було дві художні виставки та й ще багато що. Як і завжди, наприкінці стоячи співали ,,Думи мої" і ,,Заповіт". У тому ж музеї відбувся ,,вечір" українського романсу, який почався у напівпустій залі, а закінчився у повнісінькій, бо всі відвідувачі, почувши такий спів, приходили і залишалися у залі. Тут же колядували на Різдво 91 року, а на Різдво 90-го ансамбль Мацієвського влаштував вертеп у Ленінградському будинку письменників.

Значною подією було проведено у листопаді 1988 року у Ленінграді Всесоюзної конференції, присвяченої видатному українському письменникові композиторові, музикантові та поліглотові Гнатові Хоткевичеві за ініціятивою І. Мацієвського. Було відзначено 175-річчя з дня народження Гулака-Артемовського — автора ,,Запорожця за Дунаєм", який також був солістом Імператорського Маріїнського оперного театру. До цього ювілею наш молодий художник Анатолій Дрючило написав олією дуже виразний кольоровий портрет композитора. Слід також відзначити цілу низку доповідей та лекцій на історичній та літературній секціях Товариства з активною участю Мацієвського, Кононенка, Полішкарова, професора Харківського фізико-технічного інституту Ю. Ранюка, голови Ленінградського білоруського товариства доцента В. Грицевича. Були відзначені ювілеї: 220-річний Котляревський, 170 — Куліша, 150-Чубинського, 90-Плужника, доповіді: ,,Деякі питання етнічної історії України", ,,Про українську поезію", ,,Гоголь і Україна", ,,Колективізація та голод на Україні", ,,Програма Українського народного Руху за перебудову". Разом з тим був надісланий лист до ,,Літературної України" на підтримку Руху і з критикою демогогії академіків АН УССР. Цей перелік можна було б значно продовжити. Ми також взяли участь у вечорі міжнаціональної дружби в ,,Офицерском собрании" в Кроштадті.

Але найголовнішими подіями в останній діяльності Товариства були: **закладення пам'ятного каменю на Смоленському цвинтарі Ленінграду, де спочатку був** похований Шевченко і закладення пам'ятника Великому Кобзареві у Ленінграді, на який ми зібрали 150 тисяч карбованців.

Слід трохи зупинитися на цих подіях. При закладенні пам'ятного каменя ми зіткнулися з чималими труднощами. Справа у тому, що для того, щоб поставити пам'ятний камінь Великому поетові Шевченкові треба мати дозвіл Верховної Ради РСФСР. Тому про Великого поета з нами і розмовляти не стали. Але якщо йдеться про спорудження пам'ятника правнуком своєму прадідусеві Шевченкові, то це питання суто поточне. Отже серед нас знайшовся ,,правнуки Шевченка. Треба також сказати, що цей камінь ніколи не був би поставлений, якби не героїчні зусилля членів Товариства: підполковника Бойченка, скульптора Колибаби, інженера Полішкарова та науковця Щурка. Це ж треба було знайти валун вагою майже 5 тонн, привезти до Ленінграду, обробити і поставити. Тепер його звідти ніхто не зсуне.

Великий сюрприз підніс нам лікар Михайло Савченко. Він тихцем полетів до Черкас, звідти до Моринців та Кирилівки і привіз мішок землі з шевченківського двору та відро води з шевченківської криниці. Землю підсипали під пам'ятний та закладний камені, полили водою, більшість рідної води випили — ох і смачна ж вода була!

Пам'ятники Великому Кобзареві поставили більш ніж 260 міст в усьому світі. Вони є не тільки у Києві та Харкові, але й у Москві та Вашінґтоні, у багатьох містах Канади, у далекому Буенос-Айресі і навіть у зовсім далекій Австралії. Треба сказати, що, якщо деякі з тих міст мали значення у житті поета, то воно було невелике. Але є одне місто, роля якого у житті Шевченка була величезна. Тут його викупили з неволі, тут він став академіком, тут написав більшість своїх найвидатніших творів, тут були його кращі друзі й люті вороги, звідси його заслали на пустельний Мангишлак. Це місто — Петербурґ, нині — Ленінград. І в ньому немає пам'ятника Шевченкові. Ми кладемо кінець цій несправедливості.

У квітні 1990 року з ініціятиви Товариства, особлово завдяки енерґії нашої чарівної студентки Наталки Рябокінь був проведений протягом трьох днів український фестиваль. Він відбувся у залях палацу вчених та Військово-медичної академії. Велике враження справив молодий ансамбль зі Львова — ,,Січові стрільці", ансамбль з Вінниці, виступали лавреати фестивалю ,,Червона рута", солістка Львівської опери Марія Галій-Моравська. У ці дні синьо-жовті прапори майоріли не лише у залях, але й на вулицях та площах Ленінграду.

Нині разом з Товариством діє Ленінградське братство митців ,,Кобзар", яке об'єднує художників-українців — їх чимало у Ленінграді. Недавно вони зробили велику виставку у музеї етнографії. Виставки картин Феодосія Гуменюка відбулися у Києві, у Канаді, З'єднаних Стейтах і Франції. Репродукції картин друкував часопис ,,Україна". Його теми переважно українські. Діє також Ленінградський український молодіжний клюб, більшість якого становлять студенти-українці ленінградських вищих навчальних закладів. Вони влаштовують веселі вечори, колядують на Різдво, ставлять виставки. Тепер маємо також українську клясу для наших дітей — це дуже важливо.

Українське товариство діє у співдружності з іншими національними товариствами Ленінграду: Білоруським, Польським, Вірменським, Литовським, Жидівським.

Проте найважливішою ми вважаємо нашу діяльність у рідному краї. Тетяна Лебединська, Кононенко, узяли участь в установчій конференції республіканського товариства української мови ім. Т. Шевченка (Київ-89). З привітанням і доповіддю виступив голова Товариства О. Коненко.

На цій конференції було зібрано майже 3 тисячі карбованців у фонд пам'ятника Шевченкові у Ленінграді.

Члени Леніградського товариства Гуменюк, Дручило, Жигло, Мацієвський та соліст Ленінградського Великого оперного театру Заставний взяли участь у фестивалі ,,Червона рута" в Чернівцях у 1989 році. Великий успіх мала пісня, присвячена Чернівцям, виконана Заставним на слова Жигла. О. Кононенко виступав на п'ятитисячному мітинґу у пам'ять жертв сталінського терору у Трускавці (1989 р.), на Міжнародному симпозіюмі ,,Голодомор-33" та на фестивалі ,,Золотий гомін" (Київ, Львів, 1990), на Винниченківских читаннях (Кіровоград, 1990), на зборах товариства ,,Перевесло" (Кіровоград, 1990), на конференції Товариства української мови (Дніпропетровськ, 1990). Мацієвський на конференції, присвяченій Гнатові Хоткевичеві (Харків, 1988).

Ми також часто виступаємо в українських газетах та журналах.

У цьому році ми маємо намір випустити першу в історії Ленінграду українську газету ,,Громада", яку також посилатимемо і на Україну. Завдяки газеті ми зможемо істотно поповнити наше Товариство, адже у Ленінграді мешкає понад 130 тисяч українців, але нас ще мало знають. Отже ми ніяк ще не можемо бути задоволені ні обсягом Товариства, ані обсягом його роботи. Треба зробити більше, особливо для України.

Ми, ленінградські українці, що вже більшу частину життя живемо за межами рідного краю, шлемо найщиріші привітання рідній землі, краянам і разом з вами будемо боротися за Україну, за її мову, за культуру.

ПРОТОКОЛ
РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 20-го до 24-го травня 1991 р.

(1)

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Понеділок, 20-го травня 1991 р.

В НАРАДАХ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ

ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Уляна Дячук — головний предсідник
д-р Нестор Олесницький — заступник головного предсідника
мгр Іван Геврик — головний директор для Канади
Ґльорія Пашен — заступниця головного предсідника
Володимир Сохан — головний секретар
Олександер Благітка — головний касир

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:

Василь Пастушок
Василь Дідюк
Степан Гавриш
Тарас Шмагала
інж. Анатоль Дорошенко приїхав в середу, 22-го травня.

ГОЛОВНІ РАДНІ

Текля Мороз, Евген Іванців, Рома Гадзевич, Олександер Худолій, Аня Дидик-Петренко, Андрій Джула, Анна Ремік, Андрій Кейбіда, Гелен Олек-Скатт, Володимир Квас, Володимир Корчинський, Василь Ліщинецький, Павло Дорожинський, Василь Лучків.

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

д-р Ярослав Падох, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Марія Душник, д-р Богдан Гнатюк, Анна Гарас.
Неприсутні: інж. Степан Куропась, Володимир Запаранюк, д-р Мирон Куропась, о. Стефан Біляк, Марія Чучман, котрі прислали свої привіти та оправдання.

В нарадах взяв теж участь головний редактор „Свободи" ред. Зенон Снилик.

На нарадах річного засідання була з Рекордового Відділу Марта Лиско, яку заангажував головний секретар, за згодою Головного Екзекутивного Комітету для протоколювання цих нарад. Відповідальний за цей протокол та його проголошення в щоденнику „Свобода" залишається головний секретар Володимир Сохан.

Традиційно перед нарадами відбулася коротка програма в 10-ій год. ранком біля пам'ятника Тараса Шевченка. Програму відкрила та нею проводила Уляна Дячук, головний предсідник. Вона згадала, що всі покоління українців відчувають вплив Шевченка та беруть від нього надхнення у своїй боротьбі за кращу долю Батьківщини.

Д-р Я. Падох, почесний член Головного Уряду УНСоюзу, в своїй короткій промові ствердив, що вже сто років співаємо „Ще не вмерла Україна", але під цю пору перед нашими очима Україна воскресає. Ми не можемо проминути цієї нагоди, щоб не помогти Україні воскреснути. Звертаймося до Шевченка, щоб зблизити час воскресіння України і за його словами, „Вставайте, кайдани порвіте". Всі присутні відспівали заповіт, а Головні Радні Текля Мороз, Анна Ремік, Гелен Олек-Скатт, Ґеновефа Жеребняк, Марія Душник, заступниця гол. предсідника Ґльорія Пашен, зложили вінок перед пам'ятником Тараса Шевченка. Головна Радна, Аня Дидик-Петренко відчитала уривок з поеми „Неофіти".

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

(год. 11 ранком)

Наради відкрила Уляна Дячук, головний предсідник, і ними провадила.

Уляна Дячук: Вельмишановні Члени і Почесні Члени Головного Уряду Українського Народного Союзу! Дорогі Члени-Гості!

Маю шану відкрити ці звичайні Річні Наради Головного Уряду, перші після 21-ої Конвенції 1990 р. Відбуваються ці Наради нашого проводу у 97-му році від заснування УНСоюзу.

На підставі союзового статуту Річні Наради мають завдання зробити підсумки за минулий рік і оцінку проведеної праці у всіх ділянках та накреслити напрямні, запляновані акції на черговий рік.

Минула Конвенція передала Головній Екзекутиві багато своїх побажань у формі рекомендацій і резолюцій, які ми у великій мірі у звітовому році таки виконали. Всі ці побажання мали на увазі добро нашого членства, нашої установи, нашої української громади в Америці і Канаді та добро поневоленої України. І ці завдання є для нас надальше основні, як були вони у наших попередників.

Мусимо признати, що живемо у дуже цікавому часі, часі банкрутства комуністичної ідеології та поширення демократичних устроїв.

Кожний з нас, тут присутніх, та багато нашого членства мають близьке відношення до України, з якої приїхали ми, наші батьки, чи діди. Тому і недивно, що у 1990 році обличчя нашого членства, як і цілої нашої установи, були звернені, як ніколи за багато років, в сторону України, та подій, які там розвиваються. Позитивним явищем є те, що наше молодше покоління тут народжених членів, завдяки зацікавленню Україною союзового та американського і канадського пресою почало вивчати своє українське походження та відношення до української мови, історії і культури.

І дійсно, треба радіти, що діждалися ми часу, коли після більше, як сімдесяти років великого гніту комуністичного режиму, сталінського геноциду української нації, переслідування всіх прошарків населення, довголітньої русифікації української мови і культури та фальшування української історії, прийшла нежданно надія, що може ще за нашого життя побачимо відродження української нації та незалежної демократичної української держави. Теперішні обставини можуть бути чи не останньою шансою українського народу, щоб закріпити своє буття на своїй рідній, прадідній землі.

Рік 1990 приніс відновлення Української Католицької і Української Автокефальної Православної Церкви, перші напів-демократичні вибори, які уможливили створення демократичної опозиції у Верховній Раді УРСР. За проводом демократичного блоку і його наполегливих старань, Верховна Рада прийняла 16-го липня Декларацію про Державний Суверенітет України, цей перший крок до незалежної держави. Опісля слідував великий здвиг українських патріотів у Запоріжжі, безліч демонстрацій, велика голодівка студенської молоді у Києві, вислідом якої було уступлення прем'єра Масола. Після цього був Другий Здвиг Руху, великий збір українських активних патріотів, кілька світових з'їздів та безліч родинних відвідин в Україні. Ці всі контакти зблизили нас з Україною та дали нам поштовх до дальшої праці у відбудові наскрізь знищеної комуністичною системою країни.

Але, щоб нести нам поміч другим, мусимо самі бути сильними. Це означає, що мусимо дальше гуртувати всі покоління української активної громади у членстві УНСоюзу, а для цього потрібно пристосовувати нашу установу до модерних вимог життєвого забезпечення членства і що мусимо підсилити наші клітини, наші Відділи молодими працівниками.

Сподіємося, що у цих Нарадах, Ви, шановні Члени Головного Уряду, вкажете своїми думками, порадами та ідеями шлях до розв'язання багатьох проблем та кращого і ще могутнішого завтра нашої великої та довголітньої установи.

А тепер однохвилинною мовчанкою вшануймо всіх тих членів нашої установи, які відійшли від нас на Вічний Спочинок, за час від минуло-річної Конвенції, та всі жертви сумної Чорнобильської Трагедії, п'яту річницю якої цього року ми відзначуємо.

Д-р Я. Падох попросив присутніх вшанувати пам'ять д-р Григорія і Пані Стефанії Явних, батьків нашого предсідника Уляни Дячук, котрі відійшли у вічність від часу минулих нарад.

У. Дячук: Щоб ми провели і закінчили ці Наради успішно та з розважними рішеннями, попрошу головного контролера Василя Дідюка провести традиційну спільну молитву.

Василь Дідюк провів спільну молитву „Отче Наш" та відчитав слідуючу молитву:

Отче наш, Ти що єси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє, нехай прийде царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі так і на землі. Хліб наш щоденний дай нам сьогодні і прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим і не уведи нас у спокусу, але ізбави нас від лукавого.

Царю небесний і утішителю душ наших, що всюди є присутній, зійди сьогодні і до нас та поблагослови наші річні наради і дай нам візію винести рішення й постанови на дальший ріст і всебічний розвиток Українського Народного Союзу, що напередодні свого століття, хоче розгорнути свою працю, так щоби якнайкраще служити свойому членству і українському народові, який тепер прямує у тяжких і невідрадних обставинах до волі сонця золотого. Поблагослови і наділи силою і міцним здоров'ям новообраний в минулому році головний уряд УНС, і його президента. Просимо тебе всеблагий і за нарід наш поневолений, але нескорений, вкороти його довговічні терпіння і пошли йому день воскресіння. Во ім'я Отця...

2. ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Головний предсідник представила порядок нарад і запропонувала прийняти його:

1. Відкриття Нарад
2. Прийняття порядку Нарад
3. **Прийняття протоколу попередніх двох нарад (травень 1989 і вересень 1990).**
4. Покликання Комісій
5. Звіти членів Головного Уряду
6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду
7. Звіти:
   а) управителя Союзівки
   б) гол. редактора „Свободи"
   в) гол. редактора „Укр. Тижневика"
   г) запити і дискусії над повище вимінeними звітами
8. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендації на прийняття звітів
9. Інформаційний звіт Керівника Забезпеченевого Відділу про плянування професійного відділу продажу забезпечення
10. Звіти Комісій та схвалення резолюцій і рекомендацій
11. Затвердження річного бюджету на 1991 рік
12. Обговорення справи місця для Конвенції на 1994 рік
13. Різне (Внески і ухвали)
14. Закриття Нарад

Мгр Іван Геврик: замітив, що члени уряду не мають протоколу з 15-го вересня 1990 р..
Володимир Сохан, головний секретар, подав до відома, що звіт є в нього на руках, а протокол з травня 1989 р. був вже друкований в „Свободі". **Також виявив, що подасть** пропозицію в точці 3 про прийняття протоколу. Степан Гавриш дав внесок прийняти порядок нарад, а Василь Пастушок підтримав. Більшістю голосів прийнято порядок нарад. Здержався мгр І. Геврик.

3. ПРИЙНЯТТЯ ПРОТОКОЛІВ НАРАД

Протокол Річних Нарад в травні 1989 р. був видрукований у „Свободі", Володими Сохан подав внесок прийняти протокол. Його прийнято більшістю голосів. Здержалися нові члени Гол. Уряду А. Благітка, Евген Іванців, Аня Дидик-Петренко, Павло Дорожинський, Рома Гадзевич.

Внесок Вол. Сохана:

До протоколу зборів 15-го вересня 1990 Вол. Сохан подав пропозицію вибрати комісію, котра б прочитала цей протокол і дала звіт під час нарад.

Д-р Нестор Олесницький запропонував, щоб це перевела Контрольна Комісія. Василь Лучків підтримав. Одноголосно прийнято ці пропозиції.

4. ПОКЛИКАННЯ КОМІСІЙ РІЧНИХ НАРАД

В місяці вересні 1990 на Нарадах всі члени Головного Уряду дістали списки Комісій з проханням голоситися до поодиноких Комісій, де вони хотіли б працювати під час слідуючих 3-ох років. Список комісій виготовлено. Предсідник Уляна Дячук подала список комісій і їхній склад з усіми змінами і додатками.

СКЛАД КОМІСІЙ

СТИПЕНДІЙНА КОМІСІЯ
Члени Головного Екзекутивного Комітету, Василь Пастушок, інж. Анатолій Дорошенко, Тарас Шмагала, Рома Гадзевич, Василь Лучків, Зенон Снилик, Олександер Худолій.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ
Уляна Дячук, Василь Дідюк, Степан Гавриш, Гелен Олек-Скатт, Василь Лучків, Марія Душник, Василь Ліщинецький, Володимир Корчинський, Анна Ремік, Анна Гарас.

КОМІСІЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ
Ґльорія Пашен, Текля Мороз, Гелен Олек-Скатт, Марія Душник, Ґеновефа Жеребняк, д-ра Анна Чопик, Анна Гарас, Анна Ремик, Рома Гадзевич, Аня Дидик-Петренко.

КОМІСІЯ МОЛОДІ
Евген Іванців, Олександер Худолій, Павло Дорожинський, Аня Дидик-Петренко, Рома Гадзевич, Володимир Корчинський.

КОМІСІЯ В СПРАВАХ КУЛЬТУРИ
мгр Іван Геврик, Олександер Худолій, Аня Дидик-Петренко, Василь Ліщинецький, д-р Ярослав Падох, д-р Богдан Гнатюк, Зенон Снилик.

КОМІСІЯ ПРЕСИ І ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
Василь Дідюк, Рома Гадзевич, головний редактор Українського Тижневика, Зенон Снилик, головний редактор „Свободи", Тарас Шмагала, Евген Іванців, Аня Дидик-Петренко.

КОМІСІЯ КАНАДСЬКИХ СПРАВ
Уляна Дячук, мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Павло Дорожинський.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ
Олександер Благітка, мгр Іван Геврик, Василь Пастушок, інж. Анатолій Дорошенко, Степан Гавриш, Тарас Шмагала, Евген Іванців, Володимир Квас, Василь Ліщинецький, Василь Лучків, Ґеновефа Жеребняк, Ґльорія Пашен.

СПОРТОВА КОМІСІЯ
Гелен Олек-Скатт, Ґльорія Пашен, Марія Душник, Текля Мороз, д-р Нестор-Олесницький, Андрій Джула, Олександер Худолій.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ
Головний редактор „Свободи" Зенон Снилик, головний редактор „Українського Тижневика" Рома Гадзевич, Василь Дідюк, Андрій Кейбіда, Павло Дорожинський.

КОМІСІЯ СОЮЗІВКИ
д-р Нестор Олесницький, Василь Пастушок, Евген Іванців, Олександер Худолій, Аня Дидик-Петренко, Володимир Квас, Володимир Корчинський, Степан Гавриш, Олександер Благітка, Рома Гадзевич, Ґльорія Пашен, Ґеновефа Жеребняк.

КОМІСІЯ БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ
Ґльорія Пашен, Андрій Кейбіда, Володимир Квас, Володимир Сохан, Василь Дідюк, Текля Мороз, Василь Лучків.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ
Уляна Дячук, д-р Нестор Олесницький, Володимир Сохан, Олександер Благітка, Ґльорія Пашен, мгр Іван Геврик, інж. Анатолій Дорошенко, Евген Іванців, Рома Гадзевич, д-р Іван Флис, д-р Петро Саварин, д-р Андрій Филипович, д-р Анна Чопик, Тарас Шмагала, мол., д-р Ігор Раковський.

КОМІСІЯ 100-ЛІТТЯ УНСОЮЗУ
Уляна Дячук, д-р Нестор Олесницький, Ґльорія Пашен, мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Ґеновефа Жеребняк, д-р Ярослав Падох, Аня Дидик-Петренко, Марія Душник, Василь Пастушок, Степан Гавриш, Тарас Шмагала, Евген Іванців, Рома Гадзевич, Андрій Кейбіда, Василь Ліщинецький.

КОМІСІЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
д-р Нестор Олесницький, Евген Іванців, Василь Лучків, Степан Гавриш, Рома Гадзевич, Анна Гарас, мгр Іван Геврик, д-р Богдан Гнатюк, Василь Дідюк, Павло Дорожинський, Василь Ліщинецький, Текля Мороз, д-р Ярослав Падох, Аня Дидик-Петренко, Тарас Шмагала.

Головний предсідник, Уляна Дячук, входить з уряду до всіх комісій.

Комісія молоді вибрала Олександра Худолія як делегата до Стипендійної Комісії. Він візьме участь в засіданні Стипендійної Комісії 17-го червня 1991 в Головній Канцелярії УНСоюзу.

Гелен Олек-Скатт пропонувала д-р Куропася і інж. Степана Куропася на членів комісії 100-річчя УНСоюзу. Уляна Дячук сказала, що коли д-р Куропась і інж. Степан Куропась виявлять охоту, все можуть стати членами цієї чи іншої комісії.

Предсідник після подання списків поодиноких Комісій **запропонувала, щоб всі комісії якнайскорше взялися до** роботи і вибрали час на свої засідання. Багато членів уряду входять в склад багатьох комісій. Треба встановити час поодиноких засідань, щоб обминути конфлікти в часі.

Д-р Нестор Олесницький: члени Статутової Комісії дістануть багато матеріялу до перегляду. Статутова Комісія зустрінеться в четвер 23-го травня о год. 9:30 рано. Засідання буде тривати цілий день.

5. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Всі звіти були видрукувані, тому на засіданні виголошувано тільки додатки до звітів. Головний предсідник Уляна Дячук попросила звітодавців, щоб вони зголошувалися до слова, коли мають щонебудь додати до своїх звітів, які були видрукувані та роздані всім учасникам річного засідання.

Звіт головного предсідника Уляни Дячук

Цей перший звіт по відбутті 32-ої Конвенції УНСоюзу в травні 1990 р. представляю Вам до розгляду, шановні члени Головного Уряду, з надією, що він вірно і детально віддасть всі пляни і напрямні, які ми тільки в другій половині 1990 р. мали можливість започаткувати для виконання їх у чергових 3-ох і півроках у всіх ділянках многогранної праці нашої організації.

Найбільше пекучою справою є спад союзового членства, а ця проблема вимагає основної зміни у способі організування нових членів. Скоро показалося, що півроку часу не вистачало, щоб навіть вповні запляновувати далекойдучі зміни і тому не можна вимагати ще навіть найменших вислідів у короткому часі. Заснування професійного відділу продажу забезпечення вимагатиме великого вкладу фондів і часу. Але від побудови цього відділу на сильних, професійних основах залежатиме дальша доля нашої установи, а то, чи вона залишиться членською установою, чи буде мусіти перетворитися в майбутньому у фінансову установу з цілком іншою структурою, як досі.

Наші пляни для внесення допомоги у відбудові України поступово переводимо в життя. Тому, що потреби є дуже великі, а наші фінансові спроможності є обмежені, мусимо старатися, щоб кожний долар розтягнути до його максимум, а часом подвоїти допомогами других організацій.

Другою пекучою справою, яка потребувала нашої повної уваги, це справа заповнення приміщень нашого будинку. З огляду на економічний спад та надмірно велике число новозбудованих комерційних будівель, ми відразу передали справу підшукання мешканців у руки одної з найкращих професійних фірм. Досі вислід її заходів, у світлі поганої економічної ситуації у наших околицях, не мав надзвичайних осягів. Всі деталі є подані на чергових сторінках цього звіту.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Виконання річної організаційної квоти.

У минулому конвенційному році організаційна квота для УНСоюзу виносила 2000 нових членів, та була ця сама, що попередніми роками, помимо факту, що УНС потребує найменше 3,500 нових членів, щоб заступити тих, що ми тратимо кожного року. Цілорічні висліди дали 1601 членів, забезпечених на суму 9,432,000 дол. Пересічна сума нових грамот виносила 5,891 дол. Організаційну квоту виконано на 80%.

В порівнянні з попереднім, 1989 р., число нових членів зросло на 191, а сума забезпечення на 445,000 дол. Пересічна сума грамот зменшилася на 483.- дол.

З числа нових членів 1601 тільки 27 здобули два професійні продавці забезпечення, Лонґін Старух і Юрій Дранс. Сума цього забезпечення була у висоті 681,000 дол. Тому треба підчеркнути, що ріст членства УНСоюзу надальше залежить від наших довголітніх та відданих союзовцям, в більшості відділовим секретарям за що їм складаємо нашу подяку.

Організаційні осяги по Округах.

Найбільше число, 268 нових членів, придбали у звітовому році т.зв. **необ'єднані Відділи**, тобто ці, які з причини далекої віддалі других союзових Відділів, не належать до жадної Округи. Між цими Відділами перше місце зайняв першун організаційної праці цілого Союзу, Михайло Кігічак з Сіятлю, Вашінґтон, секретар Відділу 496. Завдяки його відданій і поступовій праці, йому вдалося приєднати 206 нових членів з-поміж новоприбулих українців, які поселилися у його околицях. Цих членів він забезпечив на суму 896,000 дол.

Report of the supreme president Ulana Diachuk

This is my first annual report to you, honored members of the Supreme Assembly, after our 32nd Regular Convention held in May of 1990.

I am submitting it with my sincere hope that it faithfully and correctly reflects all plans and guidelines formulated only in the second half of 1990. They were barely in motion in many departments of our multi-faceted work and will have to be completed in the next three and a half years.

The constant loss in UNA membership is the most acute problem we are presently facing and its calls for a new, professional approach in the way we organize members and sell insurance. It soon became apparent to me that to plan for such a far-reaching change requires more than six months, and no results can be expected in a short period of time. Setting up a professional sales department will require large expenditures of time and money, and our determination to see it through.

But the future of UNA and, its present structure as a fraternal membership organization, or required change to a different type of financial institution, will depend on the success or failure of the foundation we are now placing under the new sales department.

Our plans to aid the rebirth of Ukraine are slowly being implemented. Ukraine's needs are very great, but our financial capabilities are limited. We must, therefore, stretch each dollar to its limits and sometimes double its value with matching funds from other organizations.

The rental of office space in our building was another matter that needed our immediate attention. Because of the depressed economy in the North-East and the existence of an oversupply of new commercial space, we had to hire an exclusive renting agent for our building. Their renting results in view of the thus far unchanged economic situation have not been exceptional.

This report includes detailed reasons for the present situation.

ORGANIZING DEPARTMENT

The Annual Organizing Quota

During the past convention year, the U.N.A. organizing quota was set at 2,000 new members, at the same level as in the past several years, regardless of the fact that we need at least 3,500 new certificate holders in order to replace our yearly losses. The organizing results for 1990 were 1,601 new members insured for the sum of $9,432,000. The average sum of each certificate was $5,891. The annual quota was fulfilled to the extent of 80 percent. In comparison with 1989, the number of members increased by 191, and the amount of insurance by $445,000. The average amount of each certificate decreased by $483. Our two professional organizers, Leon Staruch and George Drance, signed up 27 new members insured for the sum of $681,000. We wish to emphasize once again that the enrollment of new members was almost totally dependant on the efforts of our branch organizers — for which we are grateful to them.

Organizing Efforts by Districts

The largest number of new members, namely 268, was derived last year from those branches which because of their location do not belong to any district. The champion among them was Michael Kihichak from Seattle, Wash., secretary of Branch 496. Because of his persistant efforts, he was able to sign up 206 new members among new immigrants from Ukraine who settled in his area. These members became insured for the total sum of $896,000. Second place in the same category goes to Andrew Maryniuk, Branch 368 secretary in Miami, Fla., who was successful in organizing 17 new members insured for the sum of $221,000.

На другому місці у цій категорії, поміж відділовими організаторами був Андрій Маринюк, секретар Відділу 368 у Маямі, Фляр., який придбав 17 нових членів, на суму 221,000 дол. забезпечення.

Коли взяти до уваги організаційні успіхи в Окружних Комітетах та виконання їх річної організаційної квоти, то на перші місця вибилися такі Округи:

1.	Трой/Олбані, Н.Й.	79 членів	144% квоти
2.	Шамокін, Па.	76 членів	109% квоти
3.	Піттсбрг, Па.	100 членів	100% квоти
4.	Філядельфія, Па.	215 членів	98% квоти
5а.	Монтреаль	39 членів	78% квоти
5б.	Торонто	70 членів	78% квоти
6.	Дітройт	89 членів	77% квоти
7.	Чікаго	118 членів	76% квоти
8.	Ню Йорк	113 членів	73% квоти
9.	Вунсакет	14 членів	70% квоти

Організаційні осяги в Канаді.

Канадським Відділам було призначено за 1990 рік придбати 225 членів. Вони виконали цю квоту на 66%, приєднавши 149 членів, забезпечених на суму 952,000 дол. Округи Торонто та Монтреалю виконали свої квоти по 78%, Вінніпеґ на 48%, а Ніяґара на 47%.

Заключення про організаційну працю.

На всіх 396 Відділів впродовж звітового року активно в організаційній праці для здобуття нових членів брали участь тільки 309 організаторів з 244 Відділів. Це означає, що біля 40% усіх Відділів були організаційно неактивні. Мимоволі приходить на увагу думка, що коли б в пересічному кожний Відділ дав хоча б по 13 нових членів, тобто половину річної квоти, яку у майже всіх стейтах забезпеченеві уряди дозволяють забезпечити без дозволу продажі, наш УНСоюз збагатився б на 5,148 членів кожного року. Цими членами можна б не тільки заступати всі природні втрати, але організація могла б рости у членстві.

Коли взяти до уваги, що на 1601 нових членів, приєднаних у 1990 р., молодь становить 613, а других 776 це дорослі члени, треба ствердити, що забезпечують в більшості діди і бабці своїх внуків. На жаль, коли їх грамоти дозріють, нашим організаторам є тяжко записати їх знову в члени.

Впровадження Пенсійної Грамоти

Від довшого часу наш актюарій працював над виготовленням УНСоюу пенсійної грамоти, яку можна би продавати в усіх стейтах, де маємо дозволи. УНСоюз бажав би до диспозиції своїх членів пенсійну грамоту, щоб члени за допомогою податкових полегш могли відкласти свої ощадності на запевнення старости.

Саме у 1990 р. всі формальності були полагоджені і УНСоюз **почав** продавати цю грамоту. Видруковано спеціяльні брошури та вказівки. Всі осінні організаційні збори присвячено зазнайомленні наших секретарі та організаторів з концептом пенсійної грамоти, з її користями для членів та з обмеженнями, які накладають податкові закони.

Всі члени Головної Екзекутиви брали участь у роз'їздах.

До кінця минулого року вплинула сума 72,100 дол. на закупно пенсійних грамот. На жаль в Канаді ці грамоти не продаємо через деякі відмінності у податкових законах цієї країни.

НОВИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Причини потреби такого відділу

Від років забезпеченеві уряди більшости стейтів, які регулюють забезпеченеву індустрію, вимагають, щоб продавці забезпечення мали професійних вишкіл та дозвіл на продаж. Це зумовлено тим, що нові поліси є більше скомпліковані і на високі суми. Щоб дати можливість братським організаціям перейти ступнево від братських організаторів до професійних продавців, забезпеченеві уряди обмежують непрофесійних організаторів відносно кількості грамот забезпечення та висоти суми, яку вони можуть продати на протязі одного року. Кожний стейт має специфічні вимоги. Також були вже спроби у деяких стейтах, щоб зовсім відібрати братським організаціям дозвіл на продаж забезпечення братськими продавцями. Треба припускати, що може скоро прийти час, коли тільки професійні продавці зможуть забезпечувати членів. І до того більшість братських забезпеченевих установ приготовляється. Наше опитування виказало, що 75% всіх братських забезпеченевих установ, яких об'єднує Братський Конгрес, вже або мають професійних продавців, або тепер переходять на продаж професійними продавцями, або плянують це скоро зробити.

Ми, в УНСоюзі, для стейтів Ню Джерзі і Пеннсильванія мали від кількох років курси для тих секретарів чи організаторів, які бажали одержати дозвіл на продаж. Два з них у Н. Дж. такий дозвіл набули і є нашими організаторами на неповний час. Також два секретарі в стейті Пенсильвенія таким способом набули дозволи на продаж забезпечення.

Наші пороблені старання.

Щоб заложити успішний професійний відділ продавців забезпечення, треба мати добре вишколених професійних продавців, добрі і популярні грамоти та технологію, щоб ілюструвати та адмініструвати їх.

По перебранні посту головного предсідника я старалася впродовж трьох місяців зазнайомитися з плянами та працею професійного відділу продавців забезпечення. На мою думку, керівник того відділу Юрій Дранс ще тоді не мав розпрацьованого пляну, щоб встановити базу для професійної продажі забезпечення. Для цього я заанґажувала довголітнього професійного продавця забезпечення Роберта Кука, який був відомий Головній Екзекутиві від кількох років. Від місяця листопада м.р. він погодився стати нашим консультантом та заложити цілком новий відділ продажу забезпечення. Від того часу розглянено різні можливості та вирішено, що продаж професійними продавцями почнеться у стейті Ню Джерзі, в Америці, та у Торонто, в Канаді, а опісля, набравши досвіду, можна буде поширювати цю працю на сусідні стейти.

У висліді наших спільних засідань ми мали зустріч з двома актюаріями, спеціялістами від плянування забезпеченевих поліс. Замовлено у них перерібку термінових поліс на один рік, п'ять і десять років, зміни деяких умов у пенсійній грамоті та розділення їх на грамоту негайних виплат до віку 80 літ та грамоту відрочених виплат (single premium deferred and flexible).

Для введення більше скомплікованих грамот забезпечення потрібно нам буде мати більші капацитетом компютори. Тому ми вже розглядаємо кошти набуття чергової серії компюторів IBM для нашої канцелярії. Для впровадження нових грамот та їх ілюстрування й адміністрації потрібні будуть для компютора відповідні програми. Шукаємо за фірмами, які мають готові програми, щоб, закупивши їх, достосувати до наших потреб.

Найкращі поліси лежатимуть на полицях і ніхто не буде їх купувати, якщо не буде кому їх продавати. Тому, одним з перших завдань було випрацювати умови заанґажування професійних продавців забезпечення, тобто їх платні, комісове, додаткові бенефіти, як забезпечення, пенсія і т.п.

Всі продавці забезпечення перейдуть вишкіл, в якому мусять познйомитися з УНСоюзом, його структурою, історією, громадською працею і братською діяльністю. Вони мусять знати про Україну та про українців в Америці і Канаді.

Нашим бажанням є, щоб наші продавці забезпечення мали можливість пропонувати своїм проспектам усі тепер популярні роди забезпечення, включно з тими, які УНСоюз не може, чи не хоче сам мати між власними грамотами. Для того пороблено контакти з двома комерційними забезпеченевими фірмами, які виявили зацікавлення у тому, щоб УНСоюз продавав їх продукти, за що вони годяться платити частину комісового.

В перевірці є тепер ситуація забезпеченевого діла у Канаді.

The following are the nine district committees with best organizing results in 1990, listed in the order of attained annual quota:

1. Troy/Albany, N.Y.	79 new members	144%	attained quota
2. Shamokin, Pa.	76 new members	109%	attained quota
3. Pittsburgh, Pa.	100 new members	100%	attained quota
4. Philadelphia, Pa.	215 new members	98%	attained quota
5a. Montreal, Que.	39 new members	78%	attained quota
5b. Toronto, Ont.	70 new members	78%	attained quota
6. Detroit, Mich.	89 new members	77%	attained quota
7. Chicago, Ill.	118 new members	76%	attained quota
8. New York, N.Y.	113 new members	73%	attained quota
9. Woonsocket, R.I.	14 new members	70%	attained quota

Organizing Results in Canada

The 1990 organizing quota for Canadian branches was set at 225 new members. Only 66 percent of the quota was attained with the enrollment of 149 new members insured for the sum $952,000. Both the Montreal and Toronto Districts completed their quotas to the extent of 78 percent; Winnipeg, 48 percent; and Niagara, 47 percent.

Final Remarks

Of the 396 branches in the UNA system, only 244 organized at least one new member, through the efforts of 309 branch organizers. This indicates that almost 40 percent of branches were inactive in our drive to increase membership. What comes to mind is the realization or maybe wishful thinking, that if every branch could increase the number of its certificate holders by 13 new members, being only one-half of the number they are permitted to sell with a sales license by almost all State Insurance Departments, our organization would grow by 5,148 members each year. We would not only be able to replace our losses, but would grow in membership as well.

The 1,601 new insurance certificates signed up in 1990 were purchased for 613 juvenile members and taken out by 776 adults. The increase in juvenile membership indicates a trend for parents or grandparents to sign up their children or grandchildren. But it is an unfortunate fact that once those juvenile certificates mature, it is very hard for our organizers to reinsure the certificate holders for a new term. We must assume that they must turn to commercial insurance companies for their insurance needs.

Introduction of Annuity Certificate

Several years ago the actuarial firm CPS Actuaries of Stamford, Conn., was authorized to prepare an annuity certificate and to get approval for its sale in all states where the UNA is licensed. The UNA wished its members to avail themselves of the tax advantages offered by the current IRS laws which permit them to set aside tax-deferred funds for their retirement years. Only in 1990 were all formalities finally completed and then introduced the annuity to our membership. Special brochures and guidelines were printed.

All district committee meetings in the fall were devoted to the task of introducing the concept of an annuity and to explaining its benefits and pointing out the limitations imposed by present tax laws. All full-time members of the Supreme Executive Committee were involved in these seminars. By the end of 1990 we received total of $72,000 for the purchase of these annuities. UNA annuities are not offered in Canada due to differences in the tax structure of that country.

A NEW PROFESSIONAL SALES DEPARTMENT FOR UNA'S NEXT CENTURY

The Reasons and Needs for a Professional Sales Department Regulatory Demands. For the past five years, State Insurance Departments of almost all states regulating the insurance industry have been forcing the fraternal benefit system to become more professional. Their demands were motivated by the greater complexity of new products and the higher amount of insurance being sold. They insisted that our salespeople take special courses and obtain licenses. In order to permit the fraternal system to make the transition from fraternal branch organizers to salespeople, the insurance departments protect fraternals through "grandfather" laws that permit our branch organizers to sell insurance but limit them as to the number of policies and the amount of insurance they may sell (these differ from state to state). There have already been many attempts to remove these grandfather laws in some states, and in at least one this has been done. One must assume and be prepared for the fact that at some point in time only licensed professional salespeople will be allowed to sell insurance, even in the fraternal system. In order to be prepared for that eventuality, over 75 percent of fraternal benefit societies belonging to the National Fraternal Congress are making changes in the way they now sell their policies. They either have a professional sales department in place, are now changing to one, or are planning for one in the near future.

In the past four years the UNA has been giving courses to secretaries and organizers in New Jersey and Pennsylvania in order to help them become licensed. Two attendees obtained licenses in New Jersey, two branch secretaries in Pennsylvania have become licensed, too. All are selling UNA insurance on a part-time basis.

In order for an organization to establish a successful professional sales department it must have: skilled and professional salespeople, good and modern insurance products, and a technological back-up system for illustrating the products and administering the system.

In the first three months after assuming the position of supreme president, I made a thorough review of the existing plans for setting up a professional sales department and their implementation. My conclusion was that the marketing director did not have a clear view of what had to be done, and in what time period, in order to set up a good base for a professional sales department. In November, 1990 I, therefore, hired Robert Cook, CLU, a highly professional insurance sales-person with many years of successful sales positions, as our consultant. Bob Cook was well-known to the previous Executive Committee. He is setting up plans for our new sales department. Since last year we have discussed the many ways we could proceed and came to the conclusion that in the U.S. we will start the sale of policies by professional salespeople first in our home state of New Jersey and, after learning from our mistakes and improving on our errors, will proceed to the neighboring states. In Canada our best chances of success, we hope, are in Ontario, namely in Toronto and the surrounding cities with a large Ukrainian population.

As result of our many meetings with Bob Cook, we had two meetings with two actuaries, not from the same actuarial firm. We have placed an order for certain changes in our current five- and 10-year term policies which at present are too expensive and cannot compete in the insurance market. The annuity will be separated into a single-premium deferred annuity and a flexible deffered annuity. Also we are planning to be able to offer a universal life policy.

In order to service these much more sophisticated products we must have computer capability with higher capacity than the equipment presently in service in our Home Office. We are presently looking at an IBM series AS400 computer, as well as searching desperately for existing "canned" software systems to illustrate and administer products we can adjust to our own needs.

But our policies will mostly likely collect dust on the Home Office shelves if we do not hire capable salespeople to sell them. Therefore, we have already set-up a system of compensating the salespeople, their benefits, such as insurance, pensions, etc. All salespersons will have to undergo a weekly training period in our Home Office at which time they will be instructed in the history of UNA, its structure, and fraternal and comminity activities. They will have to learn about Ukraine, and about the Ukrainian community in the U.S. and Canada.

We aim to give our salespersons all presently popular policies, including those that the UNA cannot market either because of statutory restraints or because of a decision not to spend large funds for their development. In order to supplement our own product lines we have made contacts with two commercial insurance companies interested in having the UNA market their products, for which the UNA will receive part of the first-year commission and which will defray some of our costs in setting up the sales department.

At the time this report was being written, we were investigating the insurance industry in Canada. Right at the inception of our inquiries it became evident that in Canada the acquisition costs are considerably higher than in the U.S. Their popular insurance products are also different, as are the regulatory requirements which vary in each province. But the potential for new membership in Canada is so great that we must proceed with our plans for setting up a professional sales department, having a professional sales approach and the ability to sell competitive and modern insurance products.

For past few years our organizing statistics demonstrated that we drew new members in great measure from the older generation of Ukrainian Americans and signed up children who are being insured by their grandparents. Our branch secretaries-organizers have little access to the parents of the children and to prospective members from the younger generation between the ages of 25 and 45. The demands of that age group are quite different from those of their parents or grandparents. They are looking for the same type of products they are able to purchase from the commercial insurance industry in the U.S. and Canada, and they need the guidance and motivation provided by professional salespeople. Our branch organizers to a great extent sell only small policies; while larger policies are purchased only from commercial carriers. This indicates that we are unable to fill the needs of our prospects for modern insurance coverage.

ФІНАНСОВИЙ СТАН (ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД)

Повний звіт про фінансовий стан нашої установи подає головний касир Олександер Благітка. У моєму звіті обмежуюся виключно до загальних даних.

Наші прибутки були дещо вищі, чим рік раніше, і дали загальну суму 11,309,000 дол. Загальна сума вкладок дала 2,749,000 дол., майже на 40,000 дол. менше, як попереднього року. На це складаються дві причини: відхід членів з грамотами з вищими вкладками і забезпечення меншого числа нових членів на нижчих вкладках, як тих, які відійшли.

Найкращим прикладом є статистика першорічних вкладок, яка виявила, що за цілий рік одержано від 1171 нових членів з життєвим забезпеченням суму 77,000 дол., а 218 членів з одноразовою вкладкою вплатили суму 92,675 дол. За всі нові грамоти акцидентового забезпечення, а їх було 262, річна вкладка виносить тільки 1,703 дол.

Наші інвестиції принесли всіх відсотківк у висоті 5,568,134 дол., на 155,920 дол. менше, як минулого року з огляду на нижчу відсоткову стопу.

Позичка Корпорації Дому УНСоюзу платила належні 10 відсотків. Минулими роками ми побирали ще додаткові відсотки за попередні роки. Також відкликано деякі високовідсоткові бонди, а їх ми мусіли заступити новими інвестиціями, на нижчих відсотках.

Всіх видатків було на суму майже 11 мільйонів долярів. За рік зріст видатків був на суму876,863 дол. До зросту видатків причинилися: минулорічні кошти Конвенції у висоті майже 400,000 дол., кошти трирічної контролі стейту Ню Джерзі у висоті понад 67,000 дол., втрата при виміні канадської валюти у висоті майже 114,000 дол., та в вища доплата до нашого видавництва, у висоті 311,000 дол.

Інвестиції.

Майно УНСоюзу з кінцем року було інвестовано у бондах з книжковою вартістю 44,530,443 дол. Всі бонди принесли відсотки, за виїмком 200 тисяч дол. компанії „Федерейтед Департмент Сторс", яка в січні минулого року пішла у банкрутство. Є добрі вигляди, що вже у 1992 р. по переорганізуванні, почнуть знову платити відсотки.

У 82-ох гіпотечних позичках була ульокована сума 4,978,334 дол. Тільки чотири з них залягали при кінці 1990 р. з відсотками. Сума позичок виносила 257,149 дол.

Інвестиції у вартісних паперах приносили дивиденду, за виїмком тих, які ми ульокували ще у 1971 р. у фірмі „Консолідейтед Компаніс". Банки у південно-західних стейтах, в яких компанія мала позички, перебрала державна аґенція „Резолюшен Траст" і відмовилася відновити їх. Компанія не могла дістати інших позичок і мусіла піти у банкрутство. Сума нашої інвестиції була 330,000 дол. Оригінально було інвестовано суму 400,000 дол.

Впродовж року, помимо різних заходів, не вдалося нам знайти особу, яка перебрала б обов'язки „братського ековнтера", обов'язки якого виконував впродовж довгих років теперішній головний касир, Олександер Благітка. Тому, обов'язки цього посту лежать надальше на ньому.

РЕКОРДОВИЙ ВІДДІЛ

Довголітній головний секретар Володимир Сохан, предкладає повний річний звіт Рекордового Відділу, а я обмежуватимусь тільки до деяких спостережень.

Головний секретар присвячував завжди велику увагу співпраці і помочі нашим відділовим секретарям. Завдяки йому вони могли кожночасно дістати бажані інформації і поміч. З його допомогою вони дальше продають забезпечення.

В останньому часі на нього впали ще додаткові обов'язки, зв'язані з продажею пенсійних грамот.

Постійною проблемою у нас є знайти добрих дво-мовних працівників, щоб заступити тих, які відходять на пенсію та передати їм деякі обов'язки головних урядовців.

Це відчувається вже тепер у Рекордовому Відділі, який матиме ще додаткові обов'язки після встановлення відділу професійних продавців забезпечення.

ВІДДІЛ БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Цей відділ має одного працівника, яким є його керівник, Андрій Воробець.

Завданням відділу є пропаґувати, плянувати та заохочувати членів і Відділи та Округи до братської діяльности.

Відділ займався впродовж року такими справами:

1. Плянування концерту Дня Батька на Союзівці.
2. Вибір „фратерналіста Року УНСоюзу". Це вимагає розсилки листів до Відділів і Округ, із проханням, щоб вони зголошували своїх кандидатів до Головної Канцелярії. Із зголошених кандидатів спеціяльна Комісія, яка складається з почесних членів Головного Уряду, вибирає „Фратерналіста Року", якого подаємо до Братського Конґресу. Є також зголошення до стейтів таких, як Нової Англії, та Ілліной.
3. Заохочував Відділи та Округи плянувати Різдвяносвяточні, чи святомиколаївські святкування для дітей у своїх місцевостях. Частину коштів звертав УНСоюз.
4. Заохочував Відділи, у зв'язку з надходячим 100-літтям, щоб раз у році, в місяці, коли припадає річниця заложення Відділу мали спільну Службу Божу за своїх покійних членів, щоб повідомляли про це родини членів і щоб по церковних відправах уряджували перекуску, каву і т.п.
5. Плянував конкурси на есей і афіш, яки УНС спонзорує. Цього року їх темою є: „Як я можу помогти українцям в Україні?"
6. Провадить у газеті колонку: „Братський Куток".
7. Займався кореспонденцією та висилкою „Українського Тижневика" воякам у Перській Затоці. Для виміни адресами провадив контакти з іншими українськими організаціями, які висилали також листи і пакунки американським воякам.
8. Бере участь у різних Фестивалях, у Ню Йорку, Гольмдель, Ню Джерзі і Стейт Ліберті Парку, Н. Дж.
9. Започаткував акцію переписки дітей з Америки з через посередництво Шкіл Українознавства і Молодечих Організацій з дітьми в Україні. Вже одержав сотні листів з усіх областей України.
10. Приготовляє для Братського Конґресу статистику братської діяльности по Відділах.

На жаль, помимо різних існуючих можливостей

FINANCIAL STATEMENT (An Overview)

The full financial report is rendered by Supreme Treasurer Alexander Blahitka. This report provides only highlights.

Our 1990 income was slightly higher than in the prior year and amounted to $11,309,000. Total dues collected were in the sum of $2,749,000, $40,000 less than the year before. The reasons for the decrease were twofold: loss of certificates due to maturity, deaths or paid-up with higher dues, and sales of a lesser number of new certificates with much lower dues. For example, the first year dues statistics disclose that 1,171 new life insurance certificates paid only $77,000; the other 218 single-premium certificates paid another $92,675. From the 218 ADD certificate holders we received only $1,703 in dues.

All our investments paid $5,568,134 in interest, $155,920 less than last year. This decrease was due to the lower prevailing interest rate on new investments and because of the recall of some high-interest bonds. Our Ukrainian National Urban Renewal Corp. paid 10 percent interest for the UNA's loan. In prior years the UNA also used to collect interest past due from prior years.

Our disbursements for 1990 amounted to about 11 million. Last year's increase in disbursements in the sum of $876,863 was mainly due to expenses of the 1990 convention — a sum of almost $400,000; the cost of the triennial New Jersey Insurance Department examination, exceeding $67,000; the Canadian exchange loss of $114,000; and our larger contribution to our official publications in the sum of $311,000.

Investments. UNA investments in bonds showed a book value of $44,530,443. All were earning interest, with the exception of $200,000 in bonds issued by Federated Department Stores, which declared bankruptcy in January 1990. In accordance with a plan filed recently with the bankruptcy court, the company might emerge from Chapter 11 early next year. At year's end, the UNA had first mortgage loans on 82 properties, amounting to $4,978,334. Only four loans were delinquent in payment of interest at the end of 1990. The amount of the delinquent loans was $257,149.

Stocks investment earned dividends, with exception of those of the newly bankrupt Consolidated Companies. The bankruptcy resulted after banks holding their loans were taken over by the Resolution Trust Corp. and it refused to refinance their loans. Not being able to borrow anywhere else, the company declared bankruptcy. The amount we had invested back in 1971 in Hamilton Trust, subsequently changed to Consolidated Companies, was $400,000 reduced to $330,000.

In the past year the supreme treasurer was unsuccessful in hiring a fraternal accountant and was still responsible for accounting duties.

RECORDING DEPARTMENT

Our long-time Supreme Secretary, Walter Sochan, is submitting his full report. I am limiting this report to some general statements.

The supreme secretary always devoted a great amount of time and effort to helping our branch secretaries. Due to his diligence, they were always able to get necessary information. With his aid they are still signing up new members. In the past year he also assumed responsibility for sales of annuities.

Our organization is in great need of efficient, bilingual employees to replace our retiring employees and to assume some duties now performed, out of necessity only by Executive Committee members. In addition, the establishment of a professional sales department will impose more responsibilities on the Recording Department.

FRATERNAL DEPARTMENT

Our Fraternal Department is headed by Andrew Worobec, the fraternal activities coordinator.

The aim of this department is to plan and stimulate fraternal activities by members, branches and district committees.

In 1990 the following activities were in progress:

1. Planned the traditional Father's Day concert at our estate in June.
2. Directed the selection of the UNA Fraternalist of the Year. This entails the mailing of letters to the officers of our branches and districts, asking them to nominate their candidates. A special selection committee consisting of honorary members of the Supreme Assembly meets in July to select a UNA Fraternalist of the Year. His or her name is then submitted to the National Fraternal Congress to be considered a Fraternalist of the Year. The name is also submitted to the state congresses of New England and Illinois.
3. Urged our branches and districts to plan Christmas or St. Nicholas parties for children in their localities. Part of the expenses for such affairs is refunded by UNA.
4. In connection with the upcoming UNA centennial, has encouraged branches to have liturgies in memory of departed members to be held during the month when the branch has its anniversary. The relatives of the past members should be notified and invited. After the liturgies branches could serve coffee, tea, etc., or a meal.
5. Planned and sponsored a poster and essay contest for youth. This year's theme is: "How can I help Ukrainians in Ukraine."
6. Wrote "Fraternal Corner" in both publications.
7. Contacted Ukrainian service people serving in the Persian Gulf, sending them Christmas cards and The Ukrainian Weekly. Kept in constant touch with other Ukrainian organizations active in sending letters and packages to the service people.
8. Participated in summer festivals in New York City, Holmdel, N.J., and at Liberty State Park in Jersey City, N.J.

включитися до братської діяльности, є трудно зактивізувати наші Відділи. Тому про успіх наших акцій є тяжко робити підсумки.

„СВОБОДА" І „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК" ТА ЖУРНАЛ „ВЕСЕЛКА"

Обидві наші публікації: „Свобода" і „Український Тижневик", від часу їх заснування, завжди сповняли надзвичайно важну функцію ширення інформації так для добра, розвитку і поширення союзового членства, як і для цілої українсько-американської громади.

В часі теперішніх великих змін в Україні, якими наше членство є живо зацікавлене, наші публікації набрали ще більшої ваги і популярности. Мабуть не було більшої нагоди і потреби, як тепер, щоб інформувати американські урядові чинники про події в Україні та ширити правду про Україну і про її намагання здобути повну незалежність.

Редакція „Свободи" у 1990 р. працювала у складі: головний редактор Зенон Снилик та редактори: Володимир Левенець, Любов Коленська, Роман Юревич, Христя Ференцевич і Раїса Руденко. Ред. Ольга Кузьмович працювала на неповний час. Часто вона була делегована виготовляти репортажі з громадських з'їздів, конгресів чи конвенцій. Ред. Іван Кедрин Рудницький, сеньйор наших журналістів, був також постійним співпрацівником редакції. Прийнято на короткий час Галину Колессу, як музичного критика газети.

Редакція „Українського Тижневика" складається з трьох журналістів: головного редактора Роми Гадзевич, та редакторів Марти Коломиєць і Христини Лапичак. З від'їздом до Києва до пресового бюра УНСоюзу Марти Коломиєць прийнято на працю Христю Лев.

Велика частина матеріялу обидвох газет була присвячена подіям в Україні. Наші публікації старалися віддзеркалювати боротьбу демократичних сил за відзискання незалежної демократичної держави, де вона відбувалася та на якому рівні державного устрою, чи установи.

Редактором дитячого журналу „Веселка" був надальше наш довголітній редактор Володимир Барагура. Він у звітовому році, як і від довгих років редагував 10 чисел нашого журналу.

Кошти видання наших публікацій зросли на 141,511 дол. або на 9% від попереднього року. Найбільший зріст був у платнях так редакторів, як і працівників друкарні. Також на 10% зросли кошти поштової пересилки газет.

Щоб покрити недобір у видатках, УНСоюз мусів у 1990 р. доплатити за членів суму 975,000 дол.

Повний фінансовий звіт є поданий у звіті головного касира.

У звітовому році ми робили старання, щоб поширити коло читачів „Українського Тижневика", одержували адреси від різних місцевостей і посилали для заохоти дарові примірники продовж трьох місяців.

Також висилали безкоштовно „Свободу" на адреси новоприбулих імігрантів з України, як спосіб заохочування їх стати членами нашої союзової родини.

Розглядаємо можливості видавати „Український Тижневик" у Канаді, який був би приготовлюваний у Джерзі Ситі, але друкований у Канаді і там висиланий до читачів.

ПРЕСОВЕ БЮРО УНСОЮЗУ У КИЄВІ

Згідно з рекомендаціями минулої Конвенції, під час побуту у Києві, ми старалися засягнути всіх потрібних інформацій для одержання акредитації для нашого кореспондента у Києві. З цією метою наша делегація відбула зустріч у Міністерстві Закордонних Справ, якому підлягає преса. Там ми зустріли Володимира Чорного і внесли наше прохання на письмі. Нам було вияснено, що не буде проблеми з акредитацією, але що нашим редакторам буде тяжко знайти помешкання і приміщення на працю.

По повороті до Америки наші старання продовжувалися і щойно в січні ц.р. ред. Марта Коломиєць виїхала до Києва, випосажена, за старанням УНСоюзу, усіми найновішими технічними засобами, для уможливлення її праці. На жаль, в часі виготовлення цього звіту, вона ще дальше мешкає у готелі, у дуже поганих умовинах та не може уживати власної технології, щоб зв'язуватися прямо з нашою канцелярією.

Згідно з нашим домовленням, ред. Марта Коломиєць повинна повернутися в половині червня, ц.р., а її має заступити ред. Христина Лапичак. Ред. Марта Коломиєць постійно дописує до „Українського Тижневика". Всі вістки і фотографії є, згідно з інформаціями від ред. Роми Гадзевич, передавані до „Свободи", як було домовлено перед виїздом ред. Коломиєць до Києва.

ВАШІНҐТОНСЬКЕ БЮРО УНСОЮЗУ

Вступ

Бюро відкрито 1-го липня 1988 року. На протязі 1988 і 1989 років бюро було заанґажоване в різних справах УНСоюзу, його членства, українсько-американської громади та справ пов'язаних із допомогою українському народові. На протязі 1990 року праця продовжувалася на базі праці попередніх років, як теж заініційовано нові проєкти, які вимагають нові світові події.

Адміністративні справи

В бюрі працювали — Евген Іванців, керівник бюра; Іван Кунь — помічник керівника, Марія Ліщук — адміністративний помічник і секретарка. У січні 1990 року Іван Кунь зрезигнував і на його місце заанґажовано вже Адріяна Кармазина. Під час 1990 року перенесено приміщення на 400 Норт Капітоль вул. Н.В., число приміщення 859 у віддалі трьох кварталів від Будинку Сенатських Бюр.

Щоденний порядок.

Кожного дня переглядається 5 часописів в пошуках статтей/новин, якими ми цікавимося. Статті-дописи пересилаються телефаксом до редакцій „Українського Тижневика" і „Свободи" та складається їх для евіденції. На статті чи дописи з мильними чи неправдивими інформаціями реагується письмами до редакції газет. „Конґресовий реєстр", який включає транскрип всієї офіційної праці Конгресу також переглядається щоденно в пошуках за резолюціями, законопроєктами, заявами та іншими поправками до законів, які можуть бути вагомими для УНСоюзу. Провіряється також журнали „Конґресовий квартальник" та „Краєвий журнал" за подіями в Конгресі. Інші видання прочитується, коли потрібно. Бюро є в постійному телефонічному зв'язку з Головним Предсідником та союзовими редакціями. Головному касирові прикладається кожного місяця фінансовий звіт. Бюро вдержує книгу всіх фінансових трансакцій, а поквітування пересилається головному касирові.

Зовнішні зв'язки.

Бюро радо вітає всіх відвідувачів. Під час 1990 року, бюро відвідало понад 125 осіб, між якими були працівники Конгресу, репрезентанти різних українських та різних інших етнічних груп та українці з різних частин Америки. У цьому числі вже зараховано 54 відвідувачів, які вперше подорожували з України. Не враховано членів Львівської футбольної дружини, ані членів хору „Гомін".

На протязі 1990 року вплинули до бюра чисельні прохання за інформаціями від українців, не-українців, працівників Конгресу, та різних Відділів Екзекутивної Вітки Уряду. В додатку до цього, отримуємо запотребування на інформації від студентів. Наше бюро також допомагало Вашінгтонському Комітетові у влаштуванні виставки у зв'язку зі святкуванням Дня Землі.

Було в нас багато прохань в еміграційних справах, петицій втікачів та в справах віз. Бюро працювало над 35-ти такими справами під час року. В нас також жадали досліджувальних інформацій на різні теми:

1. Інформації про погляди та підтримку, яку давали українським справам три кандидати на губернатора Коннектікат.
2. Інформацію про підтримку українським проблемам, яку давав репрезентант стейту Огайо.
3. Інформативний листок про українські справи приготовлено для кандидата до Конгресу.
4. Матеріял про українські справи та проблеми для вжитку під час Конгресових переслухувань.

Бюро полагодило конгресові зустрічі для понад 300 делегатів 32-ої Конвенції УНСоюзу. В додатку влаштовувано зустрічі з конгресменами для українців-американців, які відвідують Вашінгтон.

Діяльність у галузі зв'язків

Українська громада

Наше Бюро співпрацювало з багатьма місцевими організаціями включно із Бюром УККА у Вашінгтоні, СКВУ, „Прологом", Українською Пресовою Агенцією в Лондоні, Комітетами Допомоги Рухові в Америці та Канаді, Конгресом Українців Канади, Українсько-Американським Комітетом Справедливости, Комітетом Людських Прав, (Філядельфія), АГРУ, „Смолоскипом", Асоціяцією Українських Правників, з Товариством Українських Інженерів, ЗУАДК-ом, Українським Музеєм Архівом (Клівленд), Українською Католицькою Церквою та з Українською Автокефальною Православною Церквою та ВІЗА.

Інші етнічні групи.

Бюро співпрацювало з організаціями наступних етнічних груп: литовською, латишською, естонською, мадярською, польською, жидівською. вірменською, грузинською, російською та іншими.

З Екзекутивними Відділами Уряду.

Бюро вдержувало зв'язки та працювало із Білим Домом, Державним Відділом, Відділом Транспортації, Відділом Юстиції, Відділом Шкільництва, Відділом Торгівлі, Відділом Скарбу, Інформаційною Агенцією ЗСА, Голосом Америки, Краєвим Комітетом для Вивінування Мистецтв, Краєвим Комітетом для Вивінування Гуманістичних Ділянок, з Бюром Іміграції та Натуралізації та з Корпусом Миру. Наш представник був присутнім на численних зустрічах та інформативних сходинах цих відділів та агенцій як також взяв участь у відзначуванні Поневолених Народів, яке відбулося у Білому Домі.

Конгрес.

Бюро мали зв'язки та працювало з Комісією Безпеки та Співпраці в Европі (Гельсінкська Комісія), Комісією Голоду в Україні, Сенатським Комітетом Закордонних Зв'язків, Сенатським Комітетом Фінансів, Сенатським Комітетом Довкілля та Публичних Услуг, Комітетом Чужинецьких Справ Палати Репрезентантів, Комітетом Внутрішніх та Обмежених Справ Палати Репрезентантів, Комітетом Пошти та Громадських Услуг Палати Репрезентантів, Комітетом Способів Фінансування Палати Репрезентантів, з окремими членами Палати Репрезентантів та Сенату, як також з Конгресовою Бібліотекою.

Не-державні організації.

Наше Бюро держало зв'язки та працювало із Краєвим Комітетом Вивінування Демократії, АФЛ-СІАЙО, з Центром для Стратегічних та Міжнародних Студій, Фундацією Спадщини, Українським Дослідчим Інститутом при Гарвардському Університеті, Американським Інститутом Підприємства, Міжнародним Червоним Хрестом та з Вашінгтонським Пресовим Бюром РУХу.

Комунікація.

Комунікація становить важливу частину праці кожного бюра. У 1990 році бюро отримало приблизно 2,500 листів та вислало 13,000 своїх листів. Постійно збільшуться число листів з України з різноманітними справами.

Керівник бюра у минулому році промовляв до Торонтонського Комітету Прихильників РУХу, в Польському Інституті Мистецтва та Науки в Америці і до Товариства Українських Професіоналістів у Філядельфії.

Українські Політичні Провідники.

Наше бюро координувало та помагало влаштовувати відвідини кількох депутатів та політичних провідників з України. Для депутатів влаштовано зустрічі з членами Палати Репрезентантів та Сенату, з членами Виконавчого Відділу та з пресою. Вашінгтон відвідали наступні особи: Ростислав Братунь, Юрій Сорочик, Володир Яворівський, Михайло Горинь, Юрій Спіженко, Максим Драч, Юрій Шевчук, Роман Федорів, Тарас Чорновіл, Юрій Міщенко, Анатолій Панов.

Проєкти та справи.

Бюро займалося різними проєктами, а деякі з них є ще в процесі опрацювання. Головніші із них подаємо як слідує:

Перепис населення ЗСА у 1990 році

У 1989 році наше бюро приготовило та предложило коментарі в справах очеркнення етнічних груп у формулярах виготовлених для перепису населення у 1990 році. Під час 1990 року бюро продовжувало свою працю в цьому напрямку. Вживаючи часописи та через українські церкви поширено інформацію до громад про важливість правильного виповнювання переписних формулярів. Дальше продовжуємо свою діяльність із Бюром Перепису Населення ЗСА та з д-ром Олегом Воловиною, щоб в будучому українці були правильно очеркнені.

Комісія Голоду в Україні та Резолюції.

Бюро працювало з членами Комісії та їхніми урядовцями в справах Голоду в Україні у 1932-33 роках для виготовлення резолюції, ціллю якої було призначення тижня для вшанування жертв голоду. Цю резолюцію впроваджено у Палаті Репрезентантів та у Сенаті. Наше бюро тісно співпрацювало з численними відділами та комітетами Конгресу і ця праця увінчалася успіхом, бо резолюція була прийнята як Громадський Закон ч. 101-642, який встановив тиждень 3-10 листопада 1990 року „Краєвим Тижнем для Відзначення Жертв Голоду в Україні 1932-1933". В цій справі 3-го листопада президент Джордж Буш проголосив проклямацію.

Дотації.

Наше бюро приготовило список існуючих федеральних програм дотацій, який стане в пригоді різним організаціям у нашій громаді. Цей список включає дотації від різних відділів федерального уряду та агенцій і

9. Initiated a pen-pal program between children in Ukraine and the U.S.
10. Prepared fraternal activities statistics for the National Fraternal Congress.

Unfortunately, even with all the variety of UNA projects in existence, it is not easy to activate our branches. Therefore, the success of our fraternal activities is currently hard to measure.

Outside of the planning and responsibilities of our fraternal activities coordinator, the UNA in 1990 also sponsored for the first time a concert tour of the Homin men's choir from Lviv, Ukraine. Scope Travel bore the financial and administrative responsibilities.

Many UNA district committees helped in setting up the concerts, selling tickets and housing the choristers. We thank all who were involved in making the concerts a success.

SVOBODA, THE UKRAINIAN WEEKLY, AND VESELKA

From the time of their inception, both official organs, Svoboda and The Ukrainian Weekly, have been fulfilling the very important function of spreading information benefitting the UNA membership and its growth, and working for the good of the whole Ukrainian American community.

At these times of exceptional change in Ukraine, — developments of great interest to our membership — our publication have assumed even more importance and popularity. In no other time was there such a chance and need to acquaint all levels of our American government about the existing situation in Ukraine, and to spread truthful information about Ukraine's commitment to freedom and full independence.

The editorial board of Svoboda consists of editor-in-chief Zenon Snylyk and associate editors Volodymyr Lewenetz, Lubov Kolenska, Roman Yurevych, Chrystyna Ferencevych, and Raisa Rudenko. Editor Olha Kuzmowycz is working part time only. Often she is responsible for reporting on many civic and community affairs such as congresses and conventions. Senior Editor Ivan Kedryn-Rudnytsky was our constant contributor. Halyna Kolessa was hired in the capacity of musical reviewer.

The editorial board of The Ukrainian Weekly consists of three women journalists: Roma Hadzewycz, editor, and Marta Kolomayets and Chrystyna Lapychak, associate editors. After the departure of Marta Kolomayets to Kiev, Khristina Lew was hired as assistant editor.

Both publications devote a great amount of their space to news from Ukraine. Their aim is to mirror the ongoing struggle of the democratic forces in their determination to establish a free and democratic state on all levels of government.

The Veselka editor is Volodymyr Barahura, who as in past years was responsible for preparing 10 issues of the children's magazine.

The expenses of all our publications have increased in 1990 by the sum of $141,511, or about 9 percent. The largest increase was in the salaries paid to editorial board and printing plant employees. Also, postal changes were raised by 10 percent. The resultant operating deficit covered by UNA in 1990 amounted to $975,000. A full financial report for the publishing department is included in the supreme treasurer's report.

In order to increase readership of The Ukrainian Weekly, we have been soliciting address lists of various organizations and mailing our publication to their members for three months free of charge. Also, we have continued sending Svoboda free of charge to newly arrived immigrants for there months as an enticement for them to become UNA members.

Presently we are reviewing the possibility and feasibility of having a Canadian issue prepared in Jersey City, but printed and mailed in Canada.

U.N.A. PRESS OFFICE IN KIEV

In accordance with the recommendation of the last Convention, while attending the Rukh Congress in October of 1990 our UNA delegation made inquiries about the possibility of getting accrediation for our journalist and obtaining living quarters and office space in Kiev. We met with officials of the Foreign Affairs Ministry and submitted our request in writing. At that time we were told that problems in obtaining an apartment and office space should be expected.

After our return to U.S. The Ukrainian Weekly editor continued to press for accreditation, which was issued only in January of this year. Assistant editor Marta Kolomayets left for Kiev right away, together with all technology for transmittal of news and with necessities for our apartment. At the time this report is being prepared she is still living in a very small hotel room under very trying conditions, unable to use her fax and personal computer and lacking the desired direct access to our editorial offices.

In accordance with our plans, she will be coming back to the U.S. in July of this year, and Chrystyna Lapychak will replace her. All news and photos gathered and remitted to The Ukrainian Weekly editor are shared with the editor of Svoboda, as was agreed prior to Ms. Kolomayets' depature for Kiev.

UNA WASHINGTON OFFICE

Introduction

The Office was established on July 1, 1988. Throughout 1988 and 1989, the Office was involved in numerous activities on behalf of the Ukrainian National Association, its members, the Ukrainian-American community, and the people of Ukraine. The work in 1990 is, in many ways, a continuation of that work and the initiation of new projects based on changing world events.

Administrative

Staff

The staff included Eugene Iwanciw, Director; John Kun, Assistant Director and Maria Lischak, Administrative Assistant/Secretary. In January 1991 John Kun resigned his position and Adrian Karmazyn was hired to fill that position.

Office

During 1990 the office moved and is now located in Suite 859 at 400 North Capitol Street, N.W., Washington, three blocks from the Senate Office Building.

Daily Routine

Each day five newspapers and the RFE/RL Report are reviewed for articles of interest. The articles are filed for reference and FAXed to The Ukrainian Weekly and Svoboda. Letters to the Editor are written in response to any articles which are inaccurate and misleading. The Congressional Record, the transcript of all official work of the Congress is also reviewed on a daily basis for statements, bills, resolutions, or amendments of interest. The Congressioanl Quarterly and National Journal, weekly publications about the activities in Congress, are carefully reviewed. Other publications are reviewed on an "as needed" basis.

Administration

The office remains in frequent telephone contact with the Supreme President and the newspapers on a regular basis. A Monthly Financial Report is filled with the Supreme Treasurer. The Office maintains a ledger for all financial transactions and receipts for each item are filed with the Supreme Treasurer.

Public Relations

The Office welcomes all visitors to the Office. During 1990, the Office was visited for the first time by over 125 individuals including congressional staff, representatives from numerous Ukrainian organizations, representatives of other ethnic groups, and Ukrainians from throughout the United States. That number includes 54 first-time visitors from Ukraine. These numbers do not include the members of the Lviv soccer team nor the members of the Homin choir.

During 1990, there were numerous requests for information from Ukrainians, non-Ukrainians, Congressional staff, and Departments of the Executive Branch. In addition there were numerous requests from students. The Office also assisted the Washington committee which participated in the Earth Day exhibits.

Many requests from Ukrainians concerned immigration issues including immigration, refugee petitions, and visas. The Office worked on about 35 such cases during the year. The Office was also asked to provide research information on a number of topics including:

1. Background of and support of Ukrainian issues by the three candidates for governor of Connecticut;
2. Support of Ukrainian issues by an Ohio representative;
3. Ukrainian issue paper for a congressional candidate; and
4. Congressional hearings on Ukrainian issues.

The Office arranged congressional meetings for over 300 delegates to the UNA Convention. In addition, the Office scheduled meetings with Congressmen for Ukrainian Americans visiting Washington.

LIAISON ACTIVITIES

Ukrainian Community

The Office has been working with numerous organizations in the community including UNIS (the UCCA Washington Office) the World Congress of Free Ukrainians, Prolog, the Ukrainian Press Agency (London), the Friends of Rukh Committees in the United States and Canada, the Ukrainian Canadian Committee, the Ukrainian American Justice Committee (Chicago), the Ukrainian Human Rights Organization (Philadelphia), Americans for Human Rights in Ukraine (AHRU), Smoloskyp, the Ukrainian American Bar Association (UABA), the Ukrainian Engineers Society, the United Ukrainian American Relief Committee (UUARC), the Ukrainian Archives Museum (Cleveland), the Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, and VISA.

Other Ethnic Groups

The Office has been working with organizations in the Lithuanian, Latvian, Estonian, Hungarian, Polish, Jewish, Armenian, Georgian, and Russian ethnic communities.

Executive Branch

The Office maintained liason and worked with the White House, Department of State, Department of Transportation, Department of Justice, Department of Education, Department of Commerce, Department of Treasury, U.S. Information Agency, Voice of America, National Endowment for the Arts National Endowment for the Humanities, Immigration and Naturalization Service, and the Peace Corps. A representative of the Office attended numerous meetings and briefings at the departments and agencies as well as the White House ceremony on Captive Nations.

Congress

The Office maintained liaison and worked with the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), the Commission on the Ukraine Famine, Senate Committee on Foreign Relations, Senate Committee on Finance, Senate Committee on the Environment and Public Works, House Committee on Foreign Affairs, House Committee on Interior and Insular Affairs, House Committee on Post Office and Civil Service, House Committee on Ways and Means, individual Members of the House and Senate, and the Library of Congress.

The Office is in regular contact with each congressional office through mailings and telephone. Background information is compiled and provided to each new Member of Congress. Each congressional office receives The Ukrainian Weekly. In addition, the Office sends each congressional office reprints of important articles and the latest information about events in Ukraine. Targeted mailings including information about Ukrainian Independence Day in January, information about Chornobyl on the fourth anniversary of the disaster, and copies of the Declaration of Sovereignty in July. Letters of appreciation are routinely sent to all Members of Congress making statements about Ukraine in Congress or co-sponsoring Ukrainian resolutions.

Non-Governmental Organizations

The Office maintained liaison and worked with the National Endowment for Democracy, AFL-CIO, Center for Strategic and International Studies, Heritage Foundation, Harvard Ukrainian Research Institute, American Enterprise Institute, Citizens Democracy Corps., Radio Free Europe/Radio Liberty, International Red Cross, and the Rukh Washington Press Office.

Communications

Communications is an important part of any office. In 1990, the Office received about 2,500 pieces of mail and sent out about 13,000 mailings. Increasingly, the Office is receiving letters from Ukraine on a variety of topics.

During the year, the Director of the Office spoke to the Toronto Friends of Rukh Committee, the Polish Institute of Arts and Sciences of America, and the Philadelphia Ukrainian Professionals' Society.

Ukrainian Political Leaders

The Office co-ordinated and assisted the Washington visits of a number of Deputies and political leaders from Ukraine. The Deputies met with Members of Congress, representatives of the Executive Branch, and the press. Among those visiting Washington were Rostyslav Bratun, Jurij Sorochyk, Volodymyr Yavorivsky, Mykhailo Horyn, Jurij Spizhenko, Maxim Drach, Yuriy Shevchuk, Roman Fedoriv, Taras Chornovil, Jurij Mishchenko, and Anatolyj Panov.

PROJECTS/ISSUES

The Office has been involved in numerous projects, some of which are on-going. The major projects are summarized below:

1990 U.S. Census

In 1989, the Office prepared and submitted comments on the designations of ethnic groups for the 1990 census. In 1990, the Office continued working with the Bureau of the Census on their designations. Through the newspapers and Ukrainian Churches, the Office provided information to the community about the importance of correctly filling out the census forms. The effort to properly designate Ukrainians is continuing and the Office is working with the U.S. Bureau of the Census and Dr. Oleh Wolowyna.

можуть ним користуватися музеї, танцювальні групи, школи української мови і т.п., як також в справах фондів-помочі Україні. Ми відзначили специфічні дотації, які може отримати Капеля Бандуристів, вишукали можливі дотації для Українського Тижневика і приготовляємо подібні нариси для інших організацій у наших громадах.

Американсько-Совєтська Торгівля та Загранична Допомога.

Бюро продовжувало стежити за діяльністю в галузі Американсько-Совєтської торгівлі та тимчасового відкладення чи анулювання Джексон-Венік та Стевенсон Поправок до Резолюцій. У липні, Директор Бюра предложив свідчення Сенатському Комітетові Заграничних Зв'язків в справах можливих позичок для Совєтського Союзу від Европейського Банку Відбудови та Розвитку. Він також предложив свідчення на тему „Совєтського 'Розз'єднання". Обидва переслухування відбувалися у зв'язку з підготовкою закону Підтримки для Східньо-Европейського Розвитку СЕЕД II. Наше бюро співпрацювало зі Сенатським Комітетом Закордонних Зв'язків та Комітетом Закордонних Справ Палати Репрезентантів і іншими етнічними групами в оформленні цього закону. З приводу основної згоди між Конгресом та Адміністрацією ніякого закону в цій справі не пущено в дію. Одначе Сенат був згідним взяти під увагу „поправку", яка скеровувала б якунебудь поміч призначену для Совєтського Союзу прямо до окремих республік. Цей проєкт закону знову появиться перед Конгресом у 1991 році.

Полети Американської Летунської Лінії до Києва.

Згідно зі сучасним договором між ЗСА та Совєтським Союзом, 3 американські летунські лінії можуть осідати у Совєтському Союзі. Їм відкрито п'ять міст включно із Києвом. Десять американських летунських ліній склали пропозиції 18-ти різних маршрутів. Київ включено у трьох маршрутах полетів. Відділ Транспортації провадив нарадив наради в справі надання трьох маршрутів. Наше бюро предложило 35-сторінкові підсумки справи в користь полетів до Києва, а директор бюра особисто свідчив на цих переслуханнях. Бюро також зкоординувало підтримку справі летів до Києва від громадських організацій як: Шипка — Туристичне Бюро, Українська Православна Церква, Пласт, ВІЗА, Товариство Українських Інженерів — всі вони зложили листи підтримки в цій справі. Наразі ще не було рішення, але попередні рішення дають надію, що один маршрут лету із Філядельфії включав би Київ після зупинки у Ризі. Такий лет мав би почати курсувати вже із 1-им квітня 1991 року.

Вибори в Україні.

Наше бюро координувало відвідини Вашінгтону Володимиром Яворівським у жовтні 1989 року. В часі зустрічей з членами Конгресу він запросив їх відвідати Україну у березні під час виборів. Наше бюро продовжувало працю над висилкою запрошень конгресменам аж до 1990 року. Після того як порішено, що Комісія Безпеки та Співпраці в Европі спонзоруватиме цю делеґацію, Конгресмен Дон Ріттер звернувся до директора бюра щоб йому влаштувати подорож. Бюро співпрацювало з конгресменом Ріттером в організуванні подорожі включно з тим, що переконували членів Конгресу брати в ній також участь. Для конгресменів справи подорожі полагоджувалися в Україні. На жаль конгресовій делегації та директорові бюра відмовлено совєтські візи і подорож не відбулася.

Резолюція Палати Репрезентантів ч. 4719.

2-го травня 1990 року Конгресмен Річард Шулць вніс законопроєкт, який зупиняв би Податковий Уряд від акцій проти організацій, які, даючи поміч народам Східньої Европи, уживатимуть статус податкового звільнення, навіть якщо це звільнення приділене їм попередньо для інших цілей. Цей законопроєкт включав список народів Східньої Европи та Балтики. Наше бюро увійшло в контакт з Конгресменом Шульцом, вказуючи на потребу включення інших республік до цього законопроєкту. Конгресмен Шульц сказав, що не має нічого проти такої поправки у законопроєкті, якщо закон буде взятим під увагу. Сесія Конгресу закінчилася, не беручи цього проєкту закону під увагу. Наше бюро далше працюватиме з конгресменом Шульцом під час 102-ої сесії Конгресу.

Інформаційна Агенція ЗСА.

У 1989 році наше бюро співпрацювало з цією Агенцією в справах виставки влаштовуваної ними у Донецьку і нам вдалося переконати їх, щоб включили україно-мовних провідників, як також вперше видрукувано брошуру виставки в українській мові. Співпрацю продовжувано до наступної виставки. Від того часу бюро співпрацювало в програмі вимін, включно із поїздкою журналістів в Україну.

Український Втікач.

На початку 1990 року Державний Департамент сконтактувався з нашим бюром в справі українця, який старався втекти на Захід. З огляду на комплікації у законах поміж Ірляндією і ЗСА де Олександер Іващенко пробував свою втечу, Державний Департамент звернувся до бюра за поміччю. Працюючи із Державним Департаментом, ІНС, ЗУАДК-ом, Міжнародним Червоним Хрестом та Американською Амбасадою в Дубліні, бюра успішно переселило д-ра Іващенка до ЗСА та влаштувало його в околиці Бостону.

Іміґрація.

Бюро стежить за всіма законопроєктами, які впливають на іміграційні справи, включно з справами біженців. У 1989 році бюро мало успіх у переведенні правозакону, який стосувався до Українських Католиків та Українських Православних, яких зачислено до „переслідуваних груп" і тим самим їм надано право статусу біженців. У 1990 р. наше бюро разом із Бюром Іміґрації та Натуралізації опрацювали правила, на підставі яких надається статус біженця. Оригінальна „Лаутенберг Поправка" стосувалася дозволу приїзду до ЗСА 1000 українців католиків, або православних біженців у податковому 1990 році. Під час 1990 року бюро успішно полагодило закон, який продовжив термін в'їзду до ЗСА до податкових років 1991 та 1992 ще додатково 1000 таких осіб.

Теперішні закони сприяють майже виключно найближчим членам родини для в'їзду до ЗСА. Бюро працювало разом із Конгресменом Ліпінським та іншими членами Конгресу, щоб встановити закон для права приїзду до ЗСА встановленої квоти людей зі Східньої Европи та Совєтського Союзу. Це полегшило б приїзд українцям з Польщі, які тепер перебувають у переходових поселеннях у Мюнхені, Римі та Відні, та уможливило б нормальну іміґрацію з України. Хоч не вповні успішний в цьому відношенні, але ново-впроваджений іміґраційний закон має провізію уможливлюючи деяким особам в'їзд до ЗСА, не маючи найближчих кревних.

Проголошення Суверенності.

Після прийняття декларації Суверенности України, редактори „Українського Тижневика" відразу переложили цей документ на англійську мову. Бюро роздало понад 800 примірників переложеного документу кожному членові Конгресу, важнішим одиницям в Екзекутивному Відділі,

Famine Commission and Resolution

The Office worked with the Commissioners and staff of the Commission on the Ukrainian Famine in preparing a resolution designating a week to commemorate the victims of the famine. The resolution was introduced in the House and Senate. The Office worked closely with numerous congressional offices and committees and was successful in passing the resolution which became Public Law 101-642 and designated November 3, 1990 to November 10, 1990 as "National Week to Commemorate the Victims of the Famine in the Ukraine, 1932-1933". On November 3, 1990, President Bush issued a proclamation to this effect.

Grants

The Office has prepared a list of federal grants which may be of use to various organizations in the community. The grant list includes grants from various departments and agencies and may be useful to museums, dance groups, Ukrainian language schools, etc., as well for assistance to Ukraine. The Office identified specific grants for the Ukrainian Bandurist Chorus, researched possible grants for The Ukrainian Weekly, and is preparing similar outlines for other community organizations.

U.S.-Soviet Trade And U.S. Foreign Aid

The Office has continued monitoring all activities dealing with U.S.-Soviet trade including the waiving or repeal of the Jackson-Vanik Amendment and the Stevenson Amendment. In July, the Office Director submitted testimony to the Senate Foreign Relations Committee on the European Bank on Reconstruction and Development which could provide development loans to the Soviet Union. He also submitted testimony on the topic "Soviet Disunion." Both hearings were tied to the Support for Eastern European Developments (SEED) II legislation. The Office worked with the Senate Foreign Relations and the House Foreign Affairs Committee as well as other ethnic groups on shaping the legislation. Due to a fundamental agreement between the Congress and the Administration, no legislation was enacted. However, the Senate committee did agreed to consider an amendment which would have provided any assistance to the Soviet Union directly to the republics. The legislation will come before the Congress again in 1991.

U.S. Air Carrier Service To Kiev

Under a recent U.S.-USSR treaty, 3 U.S. air carriers will be able to provide air service to the Soviet Union. Five cities, including Kiev, are open to U.S. carriers. Ten air carriers submitted proposals for 18 different routes. Three of the routes included service to Kiev. The Department of Transportation (DOT) held proceedings to award the three routes. The Office submitted a 35 page brief and the Director testified at the DOT hearings on behalf of service to Kiev. The Office also coordinated support for service to Kiev from organizations in the community. The Shipka Travel Agency, the Ukrainian Orthodox Church, Plast, VISA, the Ukrainian Engineers' Society submitted letters of support to the DOT. The awards have not yet been made, but preliminary decisions seem to favor the award of one of the routes to an air carrier seeking to serve Kiev from Philadelphia through Riga. The service can commence as soon as April 1, 1991.

Ukrainian Elections

The Office co-ordinated the October 1989 visit of Volodymyr Yavorivsky to Washington. During his meetings with Members of Congress, he invited them to visit Ukraine during the March elections. The Office continued working on the invitations into 1990. When it was decided that the Commission on Security and Co-operation in Europe would sponsor the delegation, Rep. Don Ritter asked the Office Director to advance the trip. The Office worked with Rep. Ritter to organize the trip, including convincing Members to participate. Arrangements for the Congressmen were organized in Ukraine. Unfortunately, the congressional delegation and the Office Director were denied visas and the trip did not take place.

H.R. 4719

On May 2, 1990, Rep. Richard Schulze introduced H.R. 4719, a bill which would prevent the Internal Revenue Service from taking any action against tax-exempt organizations for providing assistance to Eastern European nations, even if the tax-exempt status is not for that purpose. The bill listed the nations of Eastern Europe and the Baltic States. The Office contacted Rep. Schulze's office pointing out that the other republics of the USSR should also be included in the bill. After numerous discussions, we were informed that the Congressman was not adverse to amending his bill if and when it came under consideration. The Congress adjourned without considering the bill. The Office will continue to work with the Congressman in the 102nd Congress.

U.S. Information Agency

In 1989, the Office worked with the U.S. Information Agency (USIA) on an exhibit which travelled to Donetsk and was successful in convincing USIA officials to include Ukrainian-speaking guides and, for the first time ever, publish the exhibit guide in Ukrainian. The Office continued working with USIA until the time of the exhibit. Since that time, the Office has co-operated on a number of exchange programs, including one involving journalists in Ukraine.

Ukrainian Defector

In early 1990, the Office was contacted by the Department of State regarding a Ukrainian seeking to defect to the West. Due to complications and U.S. agreements with Ireland, where Alexander Ivashchenko attempted to defect, the Department of State asked for the assistance of the Office. The Office, working with the Department, INS, the United Ukrainian American Relief Committee, the International Red Cross, and the U.S. Embassy in Dublin, was successful in bringing Mr. Ivashchenko to the United States and resettling him in the Boston area.

Immigration

The Office monitors all legislation affecting immigration policy including refugee policy. In 1989, the Office was successful in enacting legislation to give Ukrainian Catholics and Ukrainian Orthodox the designation of "persecuted groups" in the Soviet Union, thereby granting them refugee status. In 1990, the Office worked with the Immigration and Naturalization Service in the department of the guidelines that are being used for refugee determination. The original "Lautenberg Amendment" provided for 1,000 Ukrainian Catholic or Ukrainian Orthodox refugees in fiscal year 1990. In 1990, the Office successfully enacted an extension of the law which provides an additional 1,000 positions in fiscal year 1991 and 1992.

Current immigration law favors, almost exclusively, individuals with immediate family in the United States. The Office worked with Representative Lipinski and other Members of Congress on legislation which would have provided for a quota of immigration from Eastern Europe and the Soviet Union without regard to family connections. This would have provided relief for those Ukrainians from Poland currently stranded in Munich, Rome, and Vienna as well as to allow for normal immigration from Ukraine. While not totally successful, the newly enacted immigration law does provide for immigration slots for individuals without immediate family in the United States.

Вашінгтонській пресі та не-урядовим організаціям у Вашінгтоні. Було важним, щоб якнайскоріше й якнайширше розповсюдити цей документ.

Консулят ЗСА у Києві.

Бюро співпрацює дальше із Державним Департаментом щодо встановлення американського консуляту у Києві. На початку жовтня м.р. бюро мало зустріч з Джаном Степанчуком, який вже перебуває в СССР для приготовлення консуляту. В грудні зустрілися з Джаном Ґундерсом, який буде першим консулем в Києві та розпічне свою працю у лютому 1991 року. Від нашого бюра зажадано помочі у придбанні наміченого ними будинку для консуляту у Києві. В цій справі наше бюро засягає співпраці від членів РУХ-у та Київської Міської Ради.

Зміни в оподаткуванню.

Бюро весь час слідкує за всіми запропонованими змінами у кодексі оподаткування, головно за тими, які можуть мати вплив на оподаткування братських установ. В цей сам час ми стежимо за змінами, які можуть мати вплив на оподаткування наших членів та громадських організацій.

Бюро Спеціяльних Інвестиґацій.

Бюро дальше слідкує за законодавствами, які мають до діла з Бюром Спеціяльних Інвестиґацій (ОСІ) та пильнувало два запропоновані закони в справах ОСІ, одначе Конгрес цих пропозицій зовсім не взяв до уваги. Бюро дальше співпрацює з родиною Демянюка, як також з організацією „Американці за Правильне Судівництво".

Преса.

„Свобода" й „Український Тижневик". Кожного дня пересилаємо обидвом редакціям ФАКСом статті, які можуть цікавити читачів цих двох часописів. Також постачаємо їм звіти із переслухувань, пресових конференцій та засідань, які відбуваються у Вашінгтоні. Між ними були статті про відвідини Вашінгтону укрінськими політичними провідниками, підписання документу Поневолених Націй у Білому Домі, наради СіС-Сіl та Комісії Голоду, про інформативні зустрічі склікувані Державним Департаментом, конгресові переслухування, Крайові Конференції Католицьких Єпископів. Ми також встановили постійну колонку WASHINGTON UPDATE в „Українському Тижневику", який цікавить нашу громаду.

Американська Преса.

Бюро співпрацювало з американською пресою згідно з потребою. У зв'язку з цим влаштовано чисельні зустрічі для членів РУХ-у з американською пресою, включно з приватними зустрічами, пресовими конференціями, деякі з яких появилися на телевізійних передачах. Директор бюра брав участь у крайовій передачі про події у Совєтському Союзі.

Підсумки.

Бюро УНСоюзу виконує працю постійно. Після двох з половиною років багато членів Конгресу, Екзекутивних Відділів та членів преси полягають на достовірних інформаціях нашого бюра. Справи з 1990 року продовжуватимуться у 1991-му році, та в багатьох випадках, творитимуть підставу майбутніх проєктів та старань.

ОСЕЛЯ „СОЮЗІВКА"

Приємно мені є ствердити, що з кожним роком наша оселя втішається все більшою популярністю, особливо у гостей молодшого віку. Це дає запоруку, що число молодих гостей буде зростати, та заступить старших довголітніх гостей, які не можуть вже її відвідувати. Цей зворот до молоді можемо у великій мірі завдячувати молодому нашому управителеві Іванові Флисові, який своїм професійним підходом та особистим приятельським ставленням до молодих гостей багато з них притягнув на „Союзівку". Також своїми інноваціями і модерними способами він змінив багато харчування та застосував його до теперішніх вимог нових гостей.

Прибутки готелевого підприємства зросли у звітовому часі на 11,551 дол. і дали суму 634,771 дол. З продажу напитків одержано суму 124,616 дол., що рівняється висоті прибутків з попереднього року. Чистих прибутків з напитків було 82,126 дол.

Крамниця виказала 86,808 дол. усіх прибутків, а чистих прибутків на суму 10,290 дол. З продажу перекусок і соди та папіросів одержано біля 41,000 дол.

В грудні різних прибутків на суму 102,070 дол., які зросли у звітовому році на 14,000 дол., є включені різні суми за звороти, як також сума понад 16,000 дол. за вступи при в'їзді, як і понад 79,200 дол. одержані від гостей за пивне для працівників.

Всіх прибутків з підприємства було на суму 989,256 дол., на суму 5,300 дол. менше, як рік раніше. Коли відтягнути з прибутків пивне і стейтові податки, залишається сума 857,668 дол. на провадження нашої оселі.

Сума всіх видатків у 1990 р. дала 1,696,606 дол. Коли відтягнути кошти ремонту, устаткування і машин, видатки виносили 1,458,675 дол. Хоча видатки 1990 р. були менші, як у 1989 р., поодинокі з них виявили зріст. Найбільший зріст був у коштах забезпечення, яке зросло до 124,494 дол. зі суми 65,770 дол. попереднього року, майже на 100%. Готелеві прибутки у висоті 857,668 дол. покрили тільки 59% всіх готелевих видатків.

У двох будинках змінено на підлогах хідники та замінено устаткування новими.

У капітальних видатках включено суму 32,569 дол. за перебірку трьох вищих тенісових кортів та нові сітки довкола них, направи даху понад входом до головного будинку, даху над домом Одесси, ушкодженим торнадом. Щоб покрити недобір у видатках УНСоюз мусів доложити суму 600,000 дол.

Найбільшою проблемою є заповнити гістьми кімнати поза коротким літнім сезоном. Хоча майже в кінці кожного тижня в році на „Союзівці" є гості, це не вистачає для покриття зростаючих видатків, вдержання чолових робітників, будинків та різних вимог стейтових агенцій.

Коли проаналізувати кількість гостей „Союзівки" поза сезоном, можна ствердити, що вона сповняє своє завдання. У 1990 р. відбулося 13 весіль, на яких забавлялися 1939 гостей. На святочні прийняття прибуло 430 гостей. На жаль, „Союзівка" гостила також 14 тризн, на яких було 641 осіб. Шість з'їздів притягнули 642 особи. Були на „Союзівці" також 6 родинних обідів та вечірніх прийнять для 665 гостей. Три пластові з'їзди мали 257 учасників, а церковні з'їзди других 250.

Наші молодіжні табори мали максимальне дозволене властями число учасників. Найбільше популярні були табори „Пташат", танцювальні і тенісові.

Помимо великого інвестування грошей, деякі будинки „Союзівки" потребують ще модернізації та достосування їх до вимог молодих гостей. Заплановану перебудову будинку „Київ", яка може коштувати понад 350,000 дол., перенесено на 1992 р. з причини запізного плянування та непригожого економічного стану в країні.

Під час цілого року на „Союзівці" проживали 6 пенсіонерів.

У жовтні м.р. „Союзівку" та околицю навістив торнадо-буревій. Багато дерев потерпіло від нього, але на щастя нікому з гостей, чи працівників, нічого не сталося.

Declaration Of Sovereignty

When the Declaration of Sovereignty was passed in Ukraine, the staff of The Ukrainian Weekly immediately translated the document. On July 18, the Office distributed over 800 copies of the translated documents to every Member of Congress, key individuals in the Executive Branch, the Washington press corps, and non-governmental organizations in Washington. It was important to circulate the document as quickly and as widely as possible.

U.S. Consulate In Kiev

The Office has continued to work with the Department of State on the establishment of the U.S. consulate in Kiev. In early October, the Office met with John Stepanchuk, who is already in the USSR setting up the consulate. In December, the Office met with John Gunderson, who will be the first Consul General in Kiev and will begin his work in February 1991. The Department also requested assistance from the Office in securing a building in Kiev, which they have identified, for the consulate. The Office is working with members of Rukh and the Kiev City Council on this issue.

Tax Changes

The Office constantly follows all proposals for changes in the tax code, especially any which may affect the tax status of fraternals. At the same time, the Office attempts to monitor changes which affect our members or our community organizations.

Office Of Special Investigations

The Office continues to monitor legislation dealing with the Office of Special Investigations (OSI) and tracked two bills relating to OSI. The Congress did not take any action on either bill. We continue to work with the Demjanjuk family as well as Americans for Due Process on OSI issues.

Svoboda And The Ukrainian Weekly

On a daily basis, the Office FAXes articles of interest to the newspapers. In addition, the Office provides coverage of hearings, meetings, conferences, etc. which takes place in Washington. Among the stories filed were the visits of the various Ukrainian political leaders to Washington, the Captive Nations signing at the White House, the meetings of the CSCE and the Famine Commission, the briefings of the Department of State, congressional hearings, and the meeting of the National Catholic Conference of Bishops. We also have established a column entitled "Washington Update" which provides a synopsis of issues in Washington of interest to our community.

American Press

The Office works with the American press on an as-needed basis. As part of this effort, the Office arranged numerous meetings for Rukh representatives with American media, including private meetings and press conference, some of which were televised. The Director of the Office also participated in a nationwide radio broadcast concerning events in the Soviet Union.

Conclusion

The work of the Office is an on-going effort. After two and a half years in existence, many Members of Congress, Executive Branch officials, and members of the press depend on the Office for reliable information. The projects of 1990 will continue into 1991 and, in many cases, form the basis for future projects and efforts.

U.N.A. Estate

With each passing year, our UNA resort is becoming more popular with the younger generation. This fact allows us to hope that the increasing number of younger guests will be able to replace the older ones already unable to visit our resort. We attribute this increase in younger guests directly to our young professional manager, John A. Flis, who has a good understanding to these younger Ukrainians, making them feel welcome and wanted at the estate. Also, he is introducing new dishes and other innovations in the kitchen which reflect the tastes and expectations of the younger generation of guests.

The 1990 hotel income of $634,771 was an increase of $11,551 over the year before. The bar's gross income of $124,616 was almost the same as in 1989, but the net bar income was $82,126.

Our gift shop had a net income of $10,290 on a gross income of $86,808. The snack bar, and sales of soda and cigarettes, amounted to $41,000. Our miscellaneous income, in the sum of $102,070, shows an increase of $14,000 over last year. In that category are included several refunds, as well as over $16,000 in gate fees and $79,200 in tips. The total estate income for 1990 was $989,256, $5,300 less than in the previous year.

Without sales taxes and tips, which are payable to the state and to employees, we are left with only $857,668 to run the estate.

The total 1990 disbursements amounted to $1,696,606. Without capital expenses and the cost of furniture and equipment, the expenses amounted to $1,458,675. Although over-all expenses decreased in 1990, insurance costs increased by $65,770 to a total of $124,494. Hotel income was able to cover only about 59 percent of hotel expenses.

Capital expenditures included $32,569 for the rebuilding of the three upper tennis courts and installation of a fence around them; and replacement of the roof on the Odessa building damaged by last year's tornado. The annual deficit for 1990 in running, modernizing and repairing the resort was $600,000.

Our greatest need is to attract guests to fill our rooms in the off-season. The weekends are almost all booked, maybe not to full capacity, but the income so generated does not suffice to cover the ever-increasing expenses of mainaining the aging buildings and satisfying new regulatory demands.

Analysis of our guest lists in the off-season indicates that the estate definitely serves a large sector of our membership. In 1990 the estate hosted 13 weddings, with 1,939 guests. Holiday festivities attracted 430 guests. Also, 14 funeral functions were attended by 641 people. Six reunions attracted 642 people. In addition, six family affairs were catered to 665 guests. Three Plast weekends brought 257 guests to Soyuzivka, and several church affairs had 250 participants.

Our youth camps were filled to the maximum permissible capacity. The most popular were two one-week camps for children between the ages of 3 and 6, the tennis camp and the dance camps.

Although the UNA invested substantial funds in modernizing the estate, there are still several buildings in dire need of modernization. The planned re-building of the Kiev villa at a cost of $350,000 had to be postponed because of the poor economic condition in the country and due to time constraints.

Soyuzivka also was the year-round home for six pensioners.

In October 1990 a tornado that hit the estate uprooted many treets. Fortunately, none of our guests or employees were injured, nor did any buildings sustain substantial damage.

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ. ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

УНС ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

Звернення до українського громадянства й установ в справі Ювілейного Фонду проф. Михайла Грушевського

У зв'язку із відзначенням 125-ліття з дня народження Михайла Грушевського, найвидатнішого українського історика, Голови Української Центральної Ради і першого Президента Української народньої Республіки, Українське Історичне Товариство звертається до громадянства з просьбою зложити одноразовий добровільний даток на Ювілейний фонд М. Грушевського при УІТ. Для тривалого відзначення великого українця, УІТ плянує такі видання:

1) Ювілейний науковий збірник присв'ячений 125-літтю народження М. Грушевського в якому друкуються праці науковців з України і діяспори.

2) Михайло Грушевський, На порозі нової України — перевидання збірки праць М. Грушевського з 1918 року з розділів джерельних матеріялів до історії Української Центральної Ради (в друку).

3) Михайло Грушевський: студії і джерельні матеріяли — збірка монографічних досліджень про найвидатнішого історика і організатора наукового життя.

4) Михайло Грушевський, будівничий української держави в 1917-1918 роках (збірна праця).

Сучасники про Михайла Грушевського (збірка спогадів співробітників і знайомих М. Грушевського).

6) Випуск наступного тому „Грушевськіяна" у співпраці з Міжнародним Науковим Товариством М. Грушевського.

Як відомо за ініціятивою Українського Історичного Товариства в Україні і діяспорі проголошено 1991 рік — Ювілейним Роком Грушевського в якому, у співпраці з іншими науковими установами в Україні і діяспорі, УІТ організує і відбуває наукові конференції в Україні, Европі, Америці і Канаді.

Уважаємо, що запроєктовані видання зможемо зреалізувати лише за активною допомогою українських установ і громадянства в діяспорі. Тому просимо зложити одноразовий даток на Ювілейний Фонд Грушевського і цим безпосередньо причинитися до дальшої розбудови грушевськознавства — одної із важливих ділянок українознавства. Цим українська громада причиниться до тривалого відзначення життя і творчости Великого Українця.

Пожертви проситься висилати на такі адреси:

Ukrainian Historical Assoc.,
Hrushevsky Fund
R. O. Box 312, Kent, OH 44240

Ukrainian Historigal Assoc.
Hrushevsky Fund
P. O. Vox 95, Etobucoke, Ont.
Canada M9C 4V2

Усім жертводавцям на Ювілейний Фонд М. Грушевського щиро дякуємо.

Управа Українського Історичного Товариства

КОЛИ СТАЛО ВІДОМО, що маршал Сергей Ахромєєв покінчив життям самогубством, спогинами про покійного поділився колишній голова об'єднаного комітету начальників штабів ЗСА адмірал Вілліям Кров, який неодноразово зустрічався з Ахромєєвим у службових справах. „Я вважаю, — сказав адмірал, — що події, які відбуваються в Росії, викликали в маршала стан глибокої депресії. Ахромєєв був надто суперечливою людиною: з однієї сторони — здібним і освіченим спеціялістом, з другої — переконаним комуністом і одним з творців сучасної совєтської військової доктрини. Незважаючи на останнє, він виступав за реформи і за поліпшення відносин зі З'єднаними Стейтами".

Пам'яті визначного педагога, журналіста і патріота

(декілька думок на свіжу ще могилу св. п. проф. Івана Боднарука)

До довгого ряду усіх тих наших заслужених громадських діячів, працівників пера, науковців і виховників, що неначе журавлі осінню відлітають від нас сірими ключами, долучився також і св. п. проф. Іван Боднарук, який упокоївся в Бозі 31-го грудня 1990 р. в Чикаго.

Як колишній його учень зі стрийської гімназії, бажаю присвятити покійному професорові тих кілька рядків для звеличання його пам'яті та віддання останньої прислуги.

Проф. І. Боднарук народився 8-го грудня 1903 року в селі Білявинцях біля Бучача, Західня Україна, у священичій родині. Батьки його — о. Лазар Боднарук і Іванна з Кміцикевичів. Гімназію закінчив у Бучачі. Диплом магістра філософії одержав у Львівському Університеті в 1928 році з слов'янської філології (українська і польська мова), а також із латинської мови як побічного предмету. Після дворічної практики в державній та приватній (дівочій) гімназії у Стрию здав професорський іспит у Варшавському Університеті в 1931 році.

В роках 1928—1944 перебував у Стрию і вчив у середніх школах: в учительському дівочому семинарі, дівочій гімназії Рідної Школи та в державній (хлоп'ячій) гімназії. Крім навчання, працював також у музею „Верховина" та був активним членом багатьох громадських організацій. Опинившись на еміграції в Німеччині, був управителем неповної середньої школи в українському таборі в Бургдорфі, біля Гановеру. Крім цілоденної праці в школі, був культ-освітнім референтом у таборі. Заопікувався вечірніми курсами для неграмотних, що мали їхати до Англії та Канади.

Св. п. І. Боднарук

В 1949 році виїхав проф. Боднарук до Бразилії разом з дружиною Леонтією (також учителькою середніх шкіл) та синами Ростиславом і Богданом. Вчив у Малій Семинарії Отців Василіян у Прудентополі, в Парані. Допомагав у редагуванні газети „Праця", календарів тощо. Опрацював також „Буквар" і „Другу Читанку". Окремою книжкою в 1950 році вийшов його спогад про Митр. А. Шептицького „Великий Чернець і Народолюбець" (у п'яті роковини смерти Митрополита).

До Америки приїхав з родиною в 1959 році. Оселившися спершу в Чикаго, де працював у Школі Українознавства, у видавництві Миколи Денисюка, Українському Національному Музеї. Брав активну участь в релігійно-громадському житті, як член „Обнови", „Учительської Громади" та інших організацій. У 1963 році переїхав до Дітройту на працю учителя української мови у Вищій Школі (Гайскул) Отців Василіян та в Школі Українознавства. Упорядкував пропам'ятну книгу парафії Непорочного Зачаття Пресв. Богородиці.

В 1974 році перейшов на емеритуру і жив разом із своєю дружиною у свого сина Богдана, в околиці Чикаго. Але і тепер, по довгих роках тяжкої, виснажуючої праці не спочив на лаврах. Працює далі в Національному Українському Музеї, особливо посвячує свій час, труд і знання журналістиці. Тим способом бажає він далі вчити, виховувати, запалювати серця, захищати нашу громаду від асиміляційних впливів, від байдужности і сірої буденщини. Ціле своє життя залишився покійний проф. Боднарук виховником і вчителем.

Ми мали нагоду читати статті покійного професора на сторінках багатьох газет і журналів, таких як „Свобода", „Америка", „Церковний Вісник", „Нова Зоря", „Жіночий Світ", „Українське Слово", „Наш Клич", „Визвольний Шлях", „Шлях Перемоги", „Українська думка", „Овид", „Дзвони" та інші. Писав на релігійні, виховні, історичні та літературні теми. Більша його праця „Між надією і одчаєм" (частинно видрукувана в Бразилії) знаходиться в рукописі, в Осередку Української Культури у Вінніпегу.

Колишні учні покійного професора І. Боднарука пам'ятають його як людину обов'язкову, точну і вимогливу. Вимагав багато від себе і від інших. Від нас, учнів, вимагав праці, послуху, дисципліни. Щойно тепер, з перспективи часу, можемо належно оцінити його та інших професорів, які не тільки збагачували наші уми знанням, але і виховували, прищеплювали нам національні і релігійні ідеали, гартували на твердий шлях життя. І ми вважаємо себе щасливими, що ходили до такої школи, яка була святинею науки і кузнею характерів. Якою ідеальною і шляхетною є вона в порівнянні з модерною американською школою, яка є місцем розваги, а дуже часто є школою розпусти, наркоманства і злочинности.

Бог, Україна і родина — це ті три провідні зірки, які світили покійному не тільки в його виховній і журналістичній праці, але також і в його щоденному особистому житті. Був прямолінійною, чесною людиною. Відчував відразу до всякого плазування і безхребетности. Болів нашими роздорами і браком єдности в ділянці політично-національній і релігійно-церковній. З батьківського дому виніс глибоку релігійність і прив'язання до наших праділівських церковних традицій. Тому, після свого повороту до Чикаго, він і ціла родина стали членами традиційної нашої парафії св. Володимира і Ольги, заснованої Блаженнішим Патріярхом Йосифом. Хоч мешкали далеко, та майже кожної неділі покійний професор і його шановна дружина були в церкві. Ще навіть в останні місяці перед смертю, виснажений довгою недугою і підпираючись на палиці, приходив покійний професор до церкви, щоб до Сповіді і приступав до св. Причастя. Був справді прикладом для інших.

Під час похоронних промов почули ми також і деякі глибокі, оригінальні думки, що такі люди, як проф. І. Боднарук, не вмирають самі, що з ними вмирає також і частинка нашого „я", нашої юности, наших ідеалів. І це правда! Але правдою є також, що такі люди, як покійний професор, не вмирають цілковито, а залишаються в наших душах, в наших спогадах, в наших стремліннях до добра, правди і краси.

Хай Всевишній прийме душу покійного у свої небесні хороми і збереже його пам'ять тут, на землі, на довгі, довгі літа.

Євген Іванків

Закінчення...

(Закінчення зі стор. 1)

актор Київського театру імені Івана Франка. Мистець талановито поєднує почуття народного гумору з українською піснею, що дозволяє йому правильно відобразити характерні образи і передати їх слухачам. Акомпаньюючи собі на гітарі, він цікаво інтерпретує пісні різних жанрів.

Соліст Львівського оперного театру Роман Цимбала, не дивлячись на молодий вік, має широкий творчий діяпазон. Він виконував головні партії в операх Верді, Чайковського, Бородіна, Гулака-Артемовського, Лисенка та інших композиторів. Мистець концертував по Україні, а також в Москві, у Варшаві, Празі та в Західній Европі.

Оля Ходоба-Фриз знана українській громаді в першу чергу як співачка та бандуристка. Крім провадження концертів на Союзівці, Оля бере активну участь в багатьох організаційних програмах оселі — провадить зайняття аеробіки, організує вечори показу талантів та ін., а також виступає як солістка з оркестрою „Звуки Союзівки". Андрій Стасів, випускник Стейтового університету Вейн, впродовж трьох років був художнім керівником і диригентом детройтського хору „Трембіта" та українського студентського хору „Пролісок". Він брав участь в озвучуванні касет та дисків відомого дуету „Дарка й Славко". Концертові турне А. Стасіва відбувалися по Україні та Північній Америці.

Протягом цього вікенду в головному будинку оселі проходитиме виставка ювелірних виробів Марічки Сохан-Тимець (31-го серпня — 1-го вересня), а також виставка творів мистців з України.

Усі мистецькі програми закінчення сезону провадитиме їх організатор та керівник, добре знана публіці та улюблена нею Аня Дидик-Петренко.

Актор-гуморист Богдан Бенюк

Соліст Львівської опери Роман Цимбала

Оля Ходоба-Фриз та Андрій Стасів

Коротич...

(Закінчення зі стор. 2)

яв М. Горбачов за те, що В. Коротич критикував міністра оборони Дімітрія Язова і як прислужники Горбачова переконували В. Коротича, що путч в СССР — це річ неможлива. В. Коротич у своїх міркуваннях критикує М. Горбачова за вірність найбільше запеклим комуністам, за те, що він так атакував лібералів і приходить до висновку, що М. Горбачов хоч тепер зрезигнував, як генеральний секретар ЦК КПСС, він не повинен був до неї належати, коли вона тепер діяла проти конституції. Від початку свого „панування" М. Горбачов, пише В. Коротич, — жалуваєся, що він сплачує борги своїх попередників — Сталіна, Хрущова і Брежнєва. Сьогодні, — стверджує В. Коротич, — Горбачов мусить заплатити за свої власні борги.

Справившись так із своїм ще вчорашнім „паном" — В. Коротич розгляає ситуацію, яка тепер витворилася в СССР і оцінює її як дуже поважну, в якій не годиться святкувати перемоги над змовниками, бо він вважає, що саме вони, ліберали, до яких він себе зараховує, не були готові вести державою на шляху до реформи. Алє цей переворот показав, що всього вже не можна завернути назад. В. Коротич уважає, що ситуація дуже небезпечна, бо це може прийти до голосу третя сила, якою, на його думку, можуть бути молоді люди з фашистськими намірами.

Отож він думає, що треба використати нове покоління демократів, які працюють на „нашу" користь. Під цим „ми" він розуміє також своє покоління, яке повинно відійти. Країна потребує доконче зміни, нового обличчя та нові думки, як ось, наприклад, Григорій Явлінський — економіст вільного ринку. Александер Яковлев слушно сказав, що хоча багато тепер людей розповідає зі захопленням, як вони стояли на барикадах, а кулі тільки свистали понад їхніми головами — тепер треба таких, які сядуть і почнуть поважно працювати.

Так, ми перемогли, — пише В. Коротич, — і світ нас підтримав. Але це була лише сутичка, а не поважна битва. На кінці невідомого тунелю блимає світло, але невідомо, які перешкоди лежать поміж „нами", а тим світлом, — закінчує свою статтю В. Коротич.

У його статті вражає не лише гостра критика політики М. Горбачова, але особливо дивує та вражає цілковите відокремлення автора від українства. Колись північно-американські українці, прийняли його як одного із поетів України. Правда, від того часу пропливло багато води і багато дечого у світі змінилося, зокрема після його перебування тут. Але все ж можна було думати, що його пашквілі, як інших, були тільки писані під примусом, а в душі він залишився вірний своєму народові. Коли, однак сьогодні читаємо цілий час про „my country" і „us" чи „we" бачимо, що В. Коротич не згадує про Україну.

АМБАСАДОР Совєтського Союзу в Єгипті Владімір Поляков передав президентові цієї країни Госні Мубаракові особисту подяку від президента Горбачова за тверду позицію, яку зайняв Єгипет щодо спроби державного перевороту в Москві.

В СУБОТУ, 24-го серпня, міністер закордонних справ Північної Кореї Кім Юн Нам мав таємні переговори зі своїм китайським колегою Цзянь Циченем, на яких, ймовірно, обговорювалися останні події в Совєтському Союзі. Тим часом радіо Пхеньяна заявило, що Північна Корея й надалі „буде керуватися вказівками мудрої комуністичної партії".

АНГЛІЙСЬКА ГАЗЕТА „Санді телеграф" повідомила, що електронне обладнання, продане Великобританією Іракові незадовго до його агресії проти Кувайту, було налаштоване в той спосіб, що Захід міг прослуховувати таємні переговори іракських керівників в період воєнних дій у Перській затоці.

АМБАСАДОР ШВЕЦІЇ в Совєтському Союзі Орхан Бернер висловив сподівання, що новий керівник КГБ Вадим Бакатін розсекретить, нарешті, справу Рауля Валленберга, арештованого у Будапешті у 1945 році і нібито померлого в сибірському концтаборі. У 1957 році совєтський уряд вперше зізнався в арешті Валленберга, однак запевняв, що він вмер у 1947 році. Шведська сторона тим часом зібрала численні свідчення про те, що Валленберг був живий до 1970 року.

В АДДІС-АБЕБІ на зустрічі представників етіопської православної Церкви було прийнято декларацію, в якій міститься різкий осуд Патріярха Абуни Меркоріоса за те, що він „сприяв агресивній і авантурниківій політиці скинутого режиму Менгісту Хайле Меріяма". Етіопська Церква не відіграла позитивної ролі у врегулюванні братовбивчого збройного конфлікту, підкреслюється в документі.

ВЛАСТІ НІММЕЧЧИНИ в останні дні посилили тиск на Совєтський Союз, вимагаючи видати колишнього комуністичного диктатора Еріха Гонеккера і керівника закордонної розвідки Маркуса Вольфа. Російська Федерація дала до зрозуміння, що не буде перешкоджати видачі злочинців.

ПРОБЛЕМІ БОРОТЬБИ з актами насилля щодо осіб, які просять у Швейцарії політичного притулку, було присвячено спеціяльне засідання швейцарського уряду.

У РИЗІ ВИЙШЛО ПЕРШЕ число українського літературно-громадського альманаху „Сторожа".

НАЦІОНАЛЬНИЙ РУХ Саха Омук в Якутії, на крайній півночі Совєтського Союзу, виніс на референдум питання про відновлення багатоконства в якутській родині.

ЧЛЕН ВИКОНАВЧОГО комітету Палестинської Визвольної Організації (ПВО) Махмуд Аббас заявив, що ПВО не має наміру йти на поступки Ізраїлеві і відмовлятися від свого обов'язку представляти інтереси арабського населення східнього Єрусалиму на міжнародній конференції з проблем Близького Сходу, яка має відбутися в жовтні.

ВІД 1992 РОКУ В КИЄВІ діятиме італійський консулят і відділ Інституту зовнішньої торгівлі Італії. Бизнесмени цієї країни виявляють велику зацікавленість в розвитку українського ринку в найближчі 5-10 років.

1918 — 1991

Після затяжної хвороби 13-го липня 1991 року відійшов у вічність

сл. п. д-р медицини П. Г. ЛУКАШЕВИЧ

Народився покійний на Полтавщині в межах Золотоніського повіту, а похований прийшлося бути в м. Черкасах, де він працював лікарем, а також виконував свого часу обов'язки завідуючого відділом терміново-консультативної медичної допомоги обласної лікарні. Одначе не було йому життя легким, бо був важко поранений у війні та в додаток до того ще дістав і хронічне захворювання ускладненим ревматизмом на все своє життя. Військова повинність та воєнна хуртовина розлучила покійного навіки з його батьком Гаврилом і молодшим братом Іваном. Похорони займався майже ввесь лікарський склад шпиталя, за що вся родина поміряно до глибини серця вдячна співчутливим лікарям. Залишив сповнений в невимовно болючому смутку дружину Лілю, повдовілу дочку Емілію з сином Генадієм ІІ дочку Тамару з чоловіком Миколою і їх сином Андрієм та брата Івана.

Нехай же буде, брате, своя земля Тобі легкою.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

І. ЛУКАШЕВИЧ

ПРЕЗИДЕНТ ХОРВАТІЇ Франьо Туджман і міністер оборони Лука Бабич повідомили, що їх республіка готується до оборони. Якщо частини Юґославської Народної армії не вернуться на місце своєї постійної дислькації, хорватське керівництво оголосить загальну мобілізацію.

„Цілюще джерело" — виставка вишивки та одягу

Я був, мабуть, одним із перших, хто довідався про заплянування такої виставки в Ню Йорку. А сталось це зовсім випадково і, як звичайно, пов'язане з бандурою.

Мало кому відомо, що ентузіястка цієї виставки Ярослава Заневчик є рідною матір'ю однієї з найбільш знаних в Україні бандуристок-віртуозів Галини Менкуш. Весною, коли вона виступала у нас в Ню Йорку, багато хто звернув увагу на національний стрій Галини Менкуш, який ледве коли можна було побачити. Багато пань вже тоді захопилися небуденними блюзками і суконками. Від Галини Менкуш ми довідалися, що це мистецтво її мами, яка разом з подругою-львів'янкою саме тоді гостювали у Канаді, а відтак мали відвідати Америку.

У відділі вишивок виставки „Цілюще джерело": о. Люїс Глинка, Олена Стахурська, Микола Чорний, скульптор М. Черешньовський і Ярослава Заневчик.
Фото Осипа Старостяка

Якось так склалося, що дуже скоро приїхала до Ню Йорку друга визначна бандуристка, Оля Герасименко, і всі звернули увагу на її плащ, виготовлений в оригінальному гуцульському стилі. Ми з дружиною довідались тоді, що Оля вивчала одяг у Львові від мами Галини Менкуш, а вишивку від Олени Стахурської. Вона також порадила нам, щоб ми не пропустили, коли ці дві скромні жінки зі Львова завітають до Ню Йорку.

Виставка народної вишивки та одягу львів'янок Ярослави Заневчик та Олени Стахурської відбулась від 1-го до 4-го серпня у ґалерії ОМУА, 136 Друга авеню.

Олена Стахурська і Ярослава Заневчик — це справді героїні нашого часу. Вони привезли нам скарби української вишивки і готових моделів верхнього одягу.

Всі, хто мав можливість відвідати виставку, щиро дивувалися з непересічного способу вишивання і прикрашання верхнього одягу. Цей спосіб дотепер мало кому був знаний.

Ці дві жінки є гідні того, щоб їм до землі вклонитися. Ніким не спроваджувані, ніким не оплачувані. Вони керувалися полум'яним бажанням зберегти скарби праці українських мистецьких рук. Ось що сказала мені Олена Стахурська:

„Сама я з наплечником пустилася в дорогу, і пішки мандруючи від села до села в крайньо несприятливих умовах тоді ще більшовицької дійсности. Незважаючи на все, обійшла я багато сіл Галичини, щоб відшукати старі вишивки та навчитися від старших жінок виконувати складні стібки. При тому старалась запам'ятати назви візерунків і стібків, тим самим зробивши початок для праці майбутніх дослідників-етнографів".

Оглядаючи речі, які Олена Стахурська привезла, а їх було понад 30, нам було тяжко й повірити, що вона і її подруга робили це все власним коштом, і сюди до Америки, приїхали без ніяких, як у нас кажуть, спонзорів. Вони це робили з надхнення, з любові і почуття відповідальности, зі своєї високої національної самосвідомости.

Олена Стахурська і Ярослава Заневчик дуже вдало доповнювали одна одну.

Ярослава Заневчик своїми виробами, а мала їх також понад 30, продемонструвала небачену досі можливість, як можна застосувати до крою верхньої одежі народні прикраси — для свит, кожухів та киптарів. З великим смаком вона добирала візерунки і кольори. Вживання декоративного шнурка, металу і мистецькі стібки нитками та вовною — це було для нас усіх новинкою.

Обидві мисткині без перебільшення заслуговують на велике признання.

Спасибі, Вам дорогі мисткині, що завітали до Ню Йорку!

Можливо, виставка могла зібрати більшу публіку, але відбувалася вона в гарячий серпневий час, коли більшість з наших людей були на вакаціях.

Серед гостей виставки був канцлер -пископа з Буенос Айреса д-р о. Люїс Глинка, який хоч із третього покоління наших еміґрантів, а володіє перфектно українською мовою. Про його високу оцінку виставки будуть знати всі українці в Арґентині, де о. Глинка є знаний і шанований.

Двоє молодих людей відгукнулися про виставку так: „Це, що ми бачили, дає нам і для майбутнього багато, бо ми зрозуміли, як можна модернізувати український верхній одяг".

Виставка мала гарну назву — „Цілюще джерело".

Микола Чорний

ПРИВІТ З НОВАЦЬКОГО ТАБОРУ 1991
СЛІДАМИ ПРЕДКІВ
БАТУРИН, МОНТРЕАЛЬ 14-го – 28-го ЛИПНЯ

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Валентин Щербачов про національний футбольний чемпіонат України

Недавно кореспондент газети „Молода Галичина" (орган Демократичної Спілки Молоді Львівщини, виходить тиражем 224880 примірників) мав розмову з відомим телевізійним коментатором Валентином Щербачовим, в якій цей популярний журналіст висловив свої думки щодо наболілого питання національного чемпіонату футболу України.

На запитання кореспондента „МГ" Мар'яна Житарюка, в якій стадії перебуває підготовка до національного чемпіонату футболу, який шлях до цього треба ще подолати, Щербачов відповів:

— Я дуже палко виступав і виступаю за окремий чемпіонат України. Але поки це питання не буде вирішено на політичному рівні, важко досягти чогось конкретного. Національний чемпіонат України зумовить вихід на міжнародну арену. Україна значно більша за ті країни, команди яких виступають у европейських першостях або які представлені на світових, не проводить свого чемпіонату у вищій дивізії. До сліз смішно.

— Хтось, напевно, гальмує вихід на міжнародну арену? — запитав Житарюк.

— Ті, хто боїться радикальних змін.

— А спортові функціонери?

— Ніякі спортові функціонери не можуть стати на заваді, — продовжував Щербачов, — це ж справа державна. Футбол — це ніби й дрібниця порівняно з тими проблемами, котрі має вирішити парлямент України, наш уряд. А вони покищо тупцюють на місці, бо не дійдуть згоди. Якщо ми не підпишемо союзний договір, то, можливо... Втім не буду гадати. Скажу лишень, що такий договір не можна підписувати. На жаль, цього теж не розуміє більшість. Як і того, що все наше життя — суцільний футбол. Ми, хто не має влади у цій грі — м'ячі.

Кореспондент Житарюк запропонував припустити ситуацію, коли договір не буде підписано і на першому перехресті далекої дороги до українського чемпіонату і повного визнання його футбольним світом увімкнеться нарешті зелене світло. Ми собі вирішуємо проводити незалежний чемпіонат, а тут загоряється червоний ліхтарик: вже УЕФА або ФІФА, блькує втілення наших давно омріяних сподівань...

Валентин Щербачов сказав, що існує „консерватизм її лідерів. Їх можна зрозуміти. Вони не знають, кому вірити у нашій країні. Вони знають функціонера Колоскова. Для них це представник союзної структури. І ця структура була стабільною. Значить, Колоскову можна вірити. Зараз вона захиталася, але все ж таки він ще на поверхні. А того, хто мав би нас представляти, хто хотів би з розумом усе вирішувати, просто не підпускають до управління футболом. Тому у нас немає найменших (ні кроку вперед) зрушень. Є вже, правда, на Україні національний олімпійський комітет. Він покищо робить обережні кроки, бо ще не уповноважений вести серйозні політичні переговори про національні команди України на Олімпійських іграх."

Житарюк поцікавився, чи всі спортсмени і тренери з радістю воліли б представляти на світових аренах Україну? Щербачов відповів: „Переважна більшість спортсменів і тренерів. Вони теж — люди. Хтось розуміє необхідність змін, але є й такі, кому було зручно жити при існуючих структурах. Тому з нами вони покищо не погоджуються".

Кореспондент, говорячи про незалежний український чемпіонат і про вихід на міжнародну арену, заторкнув проблему власної національної спортової школи. Ось як цю проблему розуміє Щербачов: „Така школа є. Наприклад, в олімпійському русі від 1952 року українські спортсмени, хай у складах збірної СРСР, завоювали близько 100 золотих медалей. Тобто 100 олімпійських чемпіонів — з України! Якщо підрахувати (це давно зробила українська діяспора) все це, ми посідали завжди четверте, не нижче, місце на всіх Олімпіядах. Тільки українські спортсмени, лише складом своєї збірної. Це — статистика, цифри. І конкретні прізвища. Скажімо: Бондарчук, Мельник, Колчинський, Жаботинський... Якщо ми не відкидатимемо цю аритметику, то зрозуміємо, що в нашій республіці уже давно є база для того, аби створити свою олімпійську збірну. Є школа. Існують школи і в футболі. Що сказати, якщо футбол завезли до Одеси, потім він з'явився у Харкові, Києві. Західні реґіони бачили „копаний м'яч" десь між XIX і XX сторіччями. Є закарпатський футбол, є київська школа, є школи в Одесі, Миколаєві, Херсоні. Хіба вони не можуть між собою конкурувати? А „Дніпро"? Теж своя школа. Не треба ніколи казати, що ні, без Москви ми нічого не зможемо, розвалимось. Навіщо чіплятись за тріски від неї і залишати це сміття у спорті? Спорт — це дуже і дуже добрий засіб, щоб морально оздоровити обстановку в Україні, у співдружності."

„Дуже сильними, — продовжував Щербачов, — були десь наприкінці 60-их — напочатку 70-их років львівські „Карпати". Весь Львів жив цим клюбом. Я пам'ятаю, яка демонстрація була, коли команда виграла Кубок СРСР. Тоді люди йшли, співаючи, вулицями. Такий ентузіязм!. Це означало буквально всенародну любов до „Карпат". Тривалий час клюб добре тримався. Бо, повторююся, є школа. „Карпати" — єдиний сильний клюб в Галичині. Він повинен мати всі умови, аби нормально розвиватися. Треба його підтримувати. Бо якщо ми навіть напівголодні (а це теж результат „унікального" радянського господарювання), але маємо таке видовище, як футбол, це вже добре. Слід до спорту, підкреслив Щербачов, ставитися з тієї точки зору. Тоді й перспектива стане реальністю. Люди у Львові, на Львівщині, Івано-Франківщині дуже привітні. Я залюбки буваю у вас на відкритті сезону. Це свято для всіх. Крім того, є у вас непогані умови і для тренування — стадіони, спортові майданчики. Звичайно, Галичина — ще не Захід, але все ж близько до нього.

— У Львові, коли розпочинається гра, лунає козацький марш, — нагадав Житарюк.

— Він створює дуже хороший настрій, бо мельодія кличе і хвилює, — визнав Щербачов.— А це піднімає дух футболістів.

— Чи могли б „Карпати" виступати у вищій лізі українського чемпіонату? — назакінчення запитав Житарюк.

— Обов'язково! — закінчив свої відповіді телевізійний коментатор Щербачов.

Подав (от)

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АННА ҐРІНОФ член УНС Відд. 133-го ім. Богдана Хмельницького в Джерзі Сити, Н.Дж. померла 16-го червня 1991 р. на 70-му році життя. Нар. 23-го жовтня 1920 року в Сентралія, Па. членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку сина Ґеррі. Похорон відбувся 19-го червня 1991 року на цвинтарі Ґрейсленд Меморіял Парк в Кренфорді, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ПЕРЧУН, член УНС Відд. 94-го ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Миш. помер 15-го квітня 1991 року на 82-му році життя. Нар. 25-го квітня 1908 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку сестру Розалію і приятеля Осипа Пастернака. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ДАНИЛО БЕРЕЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра" в Дітройті, Миш. помер 21-го червня 1991 року на 79-му році життя. Нар. 1912 року в Білоберезці, Україна. Членом УНС став 1977 року. Залишив у смутку дочку Христину Гнатчук з мужем Всеволодом, сина Олега з дружиною Емілією, внуків Мирона з дружиною Мартою, Оксану, Катрусю і Галюсю, братів Ореста і Левка з родинами в Україні. Похорон відбувся 24-го червня 1991 року на цвинтарі „Спасіння" в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Атанас Слюсарчук, секр.

АДАМ БАБИЧ, член УНС Відд. 432-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Торонто, Онт. помер 24-го січня 1991 року на 90-му році життя. Нар. 1900 року в Ботилці Верхній, Турка, Україна. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, дочку Марту з родиною. Похорон відбувся на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПАВЛИНА МУЦИН член УНС Відд. 55-го Т-ва св. Михаїла в Балтиморі, Мд. померла 16-го червня 1991 року на 86-му році життя. Нар. 20-го лютого 1905 року в Гайворонці, Україна. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку дочок Анну Штайнер і Вільму Фуллер. Похорон відбувся 20-го червня 1991 року в Лорейн Мавзолею в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КОВАЛЮК член УНС Відд. 27-го Т-ва „Орлик" в Юніон, Н.Дж. помер 16-го липня 1991 року на 65-му році життя. Нар. 2-го вересня 1925 року в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Йосифіну, дочку Дебру і сина Михайла. Похорон відбувся 19-го липня 1991 року в Розегілл Крематорії в Лінден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Лапичак, секр.